

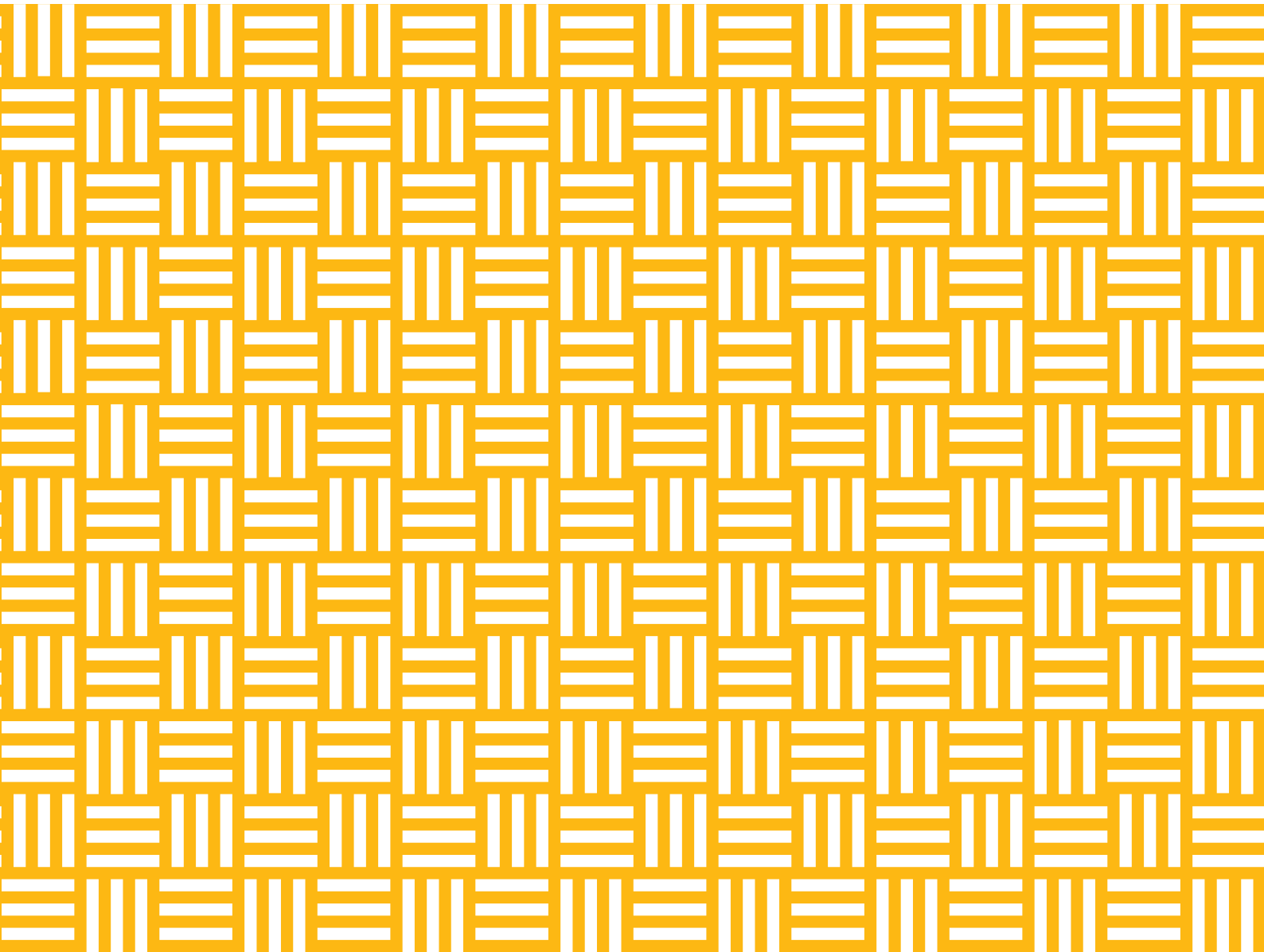

Регионална платформа на западен Балкан за застапување
на слободата на медиумите и за заштита на новинарите
Western Balkan's Regional Platform for Advocating
Media Freedom and Journalists' Safety

This project is funded by
The European Union

Показатели за степенот на слобода на медиумите и за безбедноста на новинарите [МАКЕДОНИЈА]

**Показатели за
степенот на слобода
на медиумите и
за безбедноста на
новинарите
[МАКЕДОНИЈА]**

**Автори:
Бесим Небиу,
Насер Селмани,
Драган Секуловски
Декември 2016**

Показатели за степенот на слобода на медиумите
и за безбедноста на новинарите (Македонија)

Извадач

Здружение на новинарите на Македонија

Автори

Бесим Небиу, Насер Селмани и Драган Секуловски

Лектор

Вања Димитрова

Дизајн

comma | communications design

Оваа публикација е изработена со финансиска поддршка на Европската Унија. Содржината на публикацијата е единствена одговорност на Независното здружение на новинарите на Србија и на авторите и на никаков начин не може да се смета дека ги одразува гледиштата на Европската Унија.

Вовед	5	A.5 Какво е нивото на правната заштита на новинарските извори?	26
Цели на проектот и методологија на истражување	5	A.6 Какво е нивото на заштитата на правото на пристап до информации?	28
Законодавството за медиуми во Македонија не ги исполнува европските стандарди	6	Б. Позицијата на новинарот во редакцијата, професионалната етика и нивото на цензура	31
Владата не обезбедува повољно опкружување за работата на медиумите	7	B.1 Економската положба на новинарот се злоупотребува за да се ограничи неговата слобода	32
Стратегиски цели	8	B.2 Какво е нивото на уредувачката независност од сопствениците на медиумите и органите на управување?	36
Препораки за дејствување	8	B.3 Кое е нивото на уредувачката независност на новинарите во ЈРС?	37
Промени во законите за медиумите	8	B.4 Кое е нивото на уредувачката независност на новинарите во непрофитниот сектор?	38
Промени во составот на регулаторното тело и Програмскиот совет на МТВ	9	B.5 Колку слобода имаат новинарите во процесот на производство на вести?	38
Процесуирање и решавање на насилството и заплашувањето на новинарите	9	Ц. Безбедност на новинарите	41
Подобрување на пристапот до информации од јавен карактер и зголемување на транспарентноста на јавните институции	9	Ц.1 Статистика за безбедност и неказнување	42
Клучни институции и нивните улоги во спроведувањето на овие насоки и препораки:	9	Ц.2 Дали државните институции и политичките актери преземаат одговорност за заштитата на новинари	44
A. Правна заштита на слободата на медиумите	11	Ц.3 Дали кривичниот и граѓанскиот судски систем ефикасно се справува со законите и насилството врз новинарите?	45
A.1 Дали националното законодавство обезбедува гаранции за слободата на медиумите и дали истите се ефикасно спроведени во практиката?	12	Листа на интервјуирани лица	46
A.2 Дали законите за клевета предизвикуваат „заstraшувачки“ ефект кај новинарите?	20	Прилог	46
A.3 Дали постои доволна правна заштита на политичкиот плурализам во медиумите пред и за време на изборните кампањи?	22	Библиографија	47
A.4 Дали слободата на новинарската работа и на здружување се гарантира со закон и дали законот се спроведува?	24		

Цели на проектот и методологија на истражување

Овој извештај ги презентира резултатите од истражувањето спроведено во рамките на регионалниот проект „Регионална платформа на Западен Балкан за застапување на слободата на медиумите и безбедноста на новинарите“¹, која се спроведува од националните новинарски здруженија од Босна и Херцеговина, Косово, Македонија, Црна Гора и од Србија. Главната цел на истражувањето беше да се направи базична проценка и да се обезбедат податоци за нивото на медиумските слободи и за безбедноста на новинарите кои во иднина ќе се искористат во регионалниот механизам за мониторинг и застапување за слободата на медиумите и безбедноста на новинарите на локално, национално и регионално ниво.

Истражувањето го спроведе регионален истражувачки тим составен од главен истражувач² и пет истражувачи на ниво на земјата предложени од националните здруженија на новинарите. Истражувањето во Македонија е спроведе-

---

¹ Проектот е финансиран од Европска комисија, преку Програмата за граѓанско општество и медиуми 2014-2015, Поддршка за регионалните тематски мрежи на организации на граѓанското општество.

² Истражувачкиот тим го предводеше д-р Снежана Трлевска, експерт за медиумско право и за методологија на истражување.

но од Бесим Небиу, координатор во рамки на проектот, Насер Селмани, претседател на ЗНМ и Драган Секуловски, извршен директор на ЗНМ, врз основа на заедничка Методологија за сите пет земји. Беа применети различни квалитативни и квантитативни методи за собирање и анализа на податоците:

- Квалитативна анализа на документи (КАД): истражувања и анализи на други истражувачки организации, академски институции, невладини организации, индивидуални истражувачи и сл.; официјални документи создадени од јавните институции (правни акти, подзаконски акти, стратегии, годишни извештаи, записници од состаноци, информации за печатот) и медиумска покриеност (текстови, статии, вести, извештаи и други објавени материјали).
- *Квалитативни интервјуа* со 11 лица (новинари, адвокати, медиумски експерти, претставници на јавни институции и невладини организации).
- *Анкета* со 69 новинари³ од различни медиуми врз основа на структуриран прашалник развиен во рамките на Истражувањето од сферата на новинарството⁴.
- *Официјални статистички податоци* побарани од јавните институции или се добиени преку достапните интернет страници или од други објавени извори.

Ова извршно резиме ги содржи клучните наоди и заклучоци од истражувањето, а ги вклучува и клучните препораки за политиките што треба да се спроведат.

Истражувањето покажува дека состојбата со медиумите во Република Македонија е лоша и непрекинато се влошува во текот на изминатите години. Владата ги користи сите расположливи средства да ја ограничи слободата на говорот и да ги контролира медиумите. Овој заклучок беше донесен со помош на сознанија кои произлегуваат од следните три групи на индикатори: а) законодавство и имплементација, б) професионална, економска и социјална состојба на новинарите и в) односот на власта кон насилството и нападите врз новинарите. Во однос на сите горенаведени аспекти на извештајот се заклучува дека:

3 Анкетата е спроведена на намерен квотен примерок од 69 новинари од различни видови медиуми на локално, регионално и државно ниво. Важно е да се напомене дека и покрај тоа што квотниот примерок не овозможува воопштување на заклучоците за целата новинарска популација во Македонија, сепак, добиените ставови на анкетираниите новинари даваат добра основа за согледување на состојбата во поглед на медиумските и новинарските слободи.

4 Достапно на: <http://www.worldsofjournalism.org/>

Законодавството за медиуми во Македонија не ги исполнува европските стандарди

- Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги во делот што ја регулира поставеноста и функциите на регулаторното тело за медиуми и јавниот радиодифузен сервис, не се во согласност со препораките на Советот на Европа, во кои се бара тие да бидат политички независни и да имаат одржливо финансирање. Во случајот на Македонија, овие клучни цели не се постигнати. Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги (ААВМУ)⁵ и ЈРС се во голема мера политизирани и партизирани и немаат одржлив извор на финансирање.
- Последните измени на Изборниот законик не ги решаваат овие клучни недостатоци. Наместо деполитизација и департизација на регулаторот и јавниот сервис, власта и опозицијата во август 2016 година, постигнаа договор со кој уште повеќе ги политизираат и партизираат овие клучни институции на медиумскиот систем. Во рамките на ААВМУ беше формирано ад хок тело, составено од претставници на политичките партии, надлежно за следење на известувањето на радиодифузните медиуми сто дена пред изборите и за нивно санкционирање во случај на непрофесионално известување. Освен тоа, политичкиот договор предвиде сто дена пред изборите да се именува нов одговорен уредник на Информативната програма на јавниот сервис, по предлог на опозицијата.
- Казните за медиумите се високи и непропорционални. Во последните измени на Законот за медиуми, Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги (ЗАВМУ) и Изборниот законик, коишто беа во служба на создавање услови за одржување фер и слободни избори, има преполовување на казните за медиумите по сите основи, како во однос на почитувањето на условите за работа на медиумите, така и во однос на начинот на нивното известување за изборната кампања. Казните се намалени, но тие не смеат да бидат еднакви за сите медиуми, туку треба да варираат зависно од видот на медиумот и

5 За поголема прегледност, во одредени делови на текстот кратенката „ААВМУ“ е замената со „Агенција“.

нивната финансиска моќ. На пример, казната од 4.000 евра за неизбалансирано известување во изборна кампања за национална телевизија со терестријална концесија е незначителна во споредба со печатените и интернет порталите кои финансиски се многу крехки.

Владата не обезбедува поволно опркружување за работата на медиумите

Се затвораат новинари, се толерира насилство против новинарите, а јавните пари се користат за да се корумпираат медиумите. Преку ваквите практики Владата систематски ја ограничува слободата на медиумите и предизвикува самоцензура кај новинарите. Овие лоши практики вклучуваат:

- *Затворски казни за новинарите:* Во последните три години, двајца новинари се затворени (Томислав Кежаровски беше осуден на 2,5 години затвор за откривање идентитет на заштитен сведок и новинарот Зоран Божиновски е притворен веќе девет месеци во врска со наводи за шпионажа и уцени).
- *Неказнување на нападите врз новинарите:* Постои видлива и отворена политика на неказнување на нападите врз новинарите. Ниту еден од 38-те напади врз новинари во текот на изминатите три години, не е расветлен и ниту еден од сторителите не е казнет.
- *Користење на јавните средства за коруптирање на медиумите:* Владата континуирано и систематски ги злоупотребува јавните средства за да ги корумпира приватните медиуми преку т.н. „владино кампањи». Владата стана еден од најголемите огласувачи во медиумите нарушувајќи го медиумскиот пазар и загрозувајќи ја независноста на медиумите. Ако според медиумскиот регулатор, во 2013⁶ година, медиумскиот пазар бил околу 20 милиони евра, Владата истата година преку „промотивни кампањи”⁷ има потрошено повеќе од 7 милиони евра во медиумите. Исто така, Владата на годишно ниво, од 2014 година наваму, троши околу еден милион евра за субвенционирање на домашното производство на националните приватни телевизии. Целиот процес на владино рекламирање и

субвенционирање на домашната продукција се одвива нетранспарентно и врз основа на нејасни критериуми. Со тоа, таа ги фаворизира провладините, на сметка на критичките медиуми. Покрај тоа, единиците на локалната самоуправа, исто така, ги финансираат медиумите со средства од буџетот и притоа вршат влијание врз нивната уредувачка политика.

Покрај ова, во извештајот се заклучува дека:

- По декриминализацијата на клеветата од 2012 година, бројот на тужби против новинари се намали. Со ова се подобри и судската практика во споредба со претходниот период. Сепак, овој заклучок не е валиден во случаи кога новинар е тужен од високи владини претставници.
- Со извештајот беше утврдено дека економскиот и социјалниот притисок се користи во голема мера за да се ограничи слободата на медиумите. Само околу половина од новинарите имаат договори за вработување и се приматели на социјални бенефиции, додека останатите имаат примања пониски од македонскиот просек на месечни примања. Новинарите работат во тешки услови и трпат големи влијанија – како во рамките на редакцијата (од сопствениците на медиумите, менаџерите и уредниците), така и надвор од неа (од државните институции). Повеќето новинари сметаат дека нивниот социјален и економски статус с повеќе се влошува.
- Во извештајот се заклучува и дека пристапот на новинарите до информации од јавен карактер е отежнат, бавен и дискриминаторски. Државните институции, Собранието, Владата и другите јавни институции не се транспарентни.

6 ААВМУ, *Анализа на пазар на радиодифузната дејност за 2013 година*, Скопје: 2014, стр. 32. Пристапено на 14 септември 2016: http://www.avtm.mk/images/Analiza_na_pazarot_2013.pdf

7 *Влада на Република Македонија*, Пристапено на 14 септември 2016: <http://vada.mk/node/9241>.

Од овој извештај произлегуваат следниве клучни стратешки цели за постојано подобрување на состојбата со медиумите во Македонија, кои треба да обезбедат:

1. Зголемување на безбедноста на новинарите.
2. Целосна независност на медиумската индустрија од политички и партиски влијанија.
3. Целосна независност на регулаторното тело од влијание и мешање на политичките партии, медиумската индустрија и од други центри на моќ.
4. Институционална самостојност и уредувачка независност на јавниот радиодифузен сервис.
5. Зголемување на нивото на транспарентност на јавните институции.
6. Санкционирање на говорот на омраза и дискриминација во популарните медиумите.

Препораки за дејствување

За да се постигне ова, препорачуваме конкретни мерки кои државните и политичките актери треба да ги спроведат во наредниот период:

- *Забрана за сите видови „државно рекламирање“ во комерцијалните електронски медиуми.* Во исто време, во законот треба прецизно да се дефинира што е „кампања од јавен интерес“. Покрај ова, законот треба да ги утврди условите под кои кампањите од јавен интерес ќе се емитуваат бесплатно на јавниот сервис.
- *Забрана за сите партиско-политички реклами во печатените медиуми, во и надвор од изборниот период.*
- *Промена на начинот на кој се предлагаат и избираат членовите на регулаторното тело, со цел да се обезбеди негова независност и професионалност преку исклучување на влијанието на Владата и на партиите.*
- *Промена на законските одредби за составот и капацитетот на Програмскиот совет на МРТВ, со цел да се обезбеди деполитизација на оваа институција и зајакнување на врските меѓу јавниот радиодифузен сервис и граѓанското општество во Македонија.*
- *Промени на финансиската рамка и начинот на финансирање на МРТВ, со цел да се осигура нејзината долгорочна одржливост, уредувачка независност и институционална автономија.*
- *Промена на начинот на кој се назначуваат одговорните уредници во МРТ.*
- *Членовите на Програмскиот совет на МРТВ да се именуваат преку процес на јавно огласување.*
- *Укинување на т.н. „културни квоти“ за производство на програмски содржини на ТВ-станциите на државно ниво.*
- *Воведување законски санкции за „говорот на омраза“ и поттикнување на насилство (член 48 од ЗААВУ) во согласност со позитивните практики од европските земји и во согласност со член 10 од ЕКЧП.*

Промени во составот на регулаторното тело и Програмскиот совет на МТВ

Непосредно по горенаведените законски промени, потребно е да се именуваат нови членови на Советот на АААВМУ и на Програмскиот совет на МТВ, преку итна постапка. Новиот Програмски совет треба да е надлежен за разгледување на остварувањето на програмските функции на МТВ, истовремено грижејќи се тие да се во согласност со граѓанскиот интерес. Исто така, тој треба да е овластен да ги повикува редакциите и менаџментот на МТВ да се водат согласно јавниот интерес.

Процесуирање и решавање на насилството и заплашувањето на новинарите

Владата, Министерството за внатрешни работи и судството треба да покажат политичка волја и во рамките на нивните надлежности да ги преземат сите мерки за заштита на новинарите и итно да ги испитаат и да ги решат сите пријавени случаи и инциденти против новинари. Со тоа ќе испратат јасна порака до јавноста дека насилството против новинарите е неприфатливо и нема да се толерира.

Подобрување на пристапот до информации од јавен карактер и зголемување на транспарентноста на јавните институции

Владата, министерствата, Парламентот, судството и другите јавни институции, вклучувајќи ја Агенцијата за медиуми и МТВ, треба да овозможат брз, фер и еднаков пристап до информации од јавен карактер за сите медиуми во земјата, преку отворен, недискриминаторен и фер третман без да фаворизираат одредени медиуми.

Клучни институции и нивните улоги во спроведувањето на овие насоки и препораки:

- Министерството за информатичко општество и јавна администрација – треба да иницира законски процес за измени и дополнувања на законската регулатива, како што е опишано погоре.
- Парламентот на РМ – треба да ги усвои законските измени на ЗААВМУ во итна постапка. Исто така, треба да назначат нови членови на Советот на АААВМУ и на Програмскиот совет на МТВ преку итна постапка. За да се направи ова, парламентарните комисии треба да организираат јавни консултации со граѓанското општество.
- АААВМУ – дадените насоки и соработка со стручната служба на регулаторот треба да бидат од клучно значење.
- МТВ – претставници на МТВ, особено програмскиот персонал, треба да бидат вклучени во процесот.

Во овој дел од извештајот се заклучува дека основните гаранции за заштита на слободата на изразување се вградени во Уставот на Република Македонија⁸. Актуелното законодавство за медиуми коешто се состои од Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги (ЗААВМУ) и Законот за медиуми, исто така, декларативно ја поддржува слободата на уредниците и новинарите. Сепак, делови од законите не се целосно усогласени со препораките на Советот на Европа, особено оние што се однесуваат на основањето и работата на јавниот радиодифузен сервис (ЈРС) Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги (ААВМУ). Но ЗААВМУ не успева да обезбеди политичка и финансиска независност на ЈРС и медиумскиот регулатор. За разлика од јавниот сервис, ААВМУ има доволно средства за работа, но изворот на финансирање е проблематичен. Околу половина од средствата, Агенцијата ги собира од наплатата на надоместокот за дозволи на радиодифузерите. Ваквата ситуација создава конфликт на интерес на Агенцијата. Наместо првенствено да води сметка за одржливоста на медиумскиот пазар и за независноста на медиумите, Агенцијата без сериозна анализа доделува нови дозволи за медиуми со цел да го зголеми сопствениот буџет. Во извештајот, исто така, се заклучува дека законите не се спроведуваат соодветно, на фер, транспарентен и непристрасен начин и се даваат примери во кои регулаторот фаворизира медиуми кои се блиски до владејачките партии. Како резултат на ова, институциите не се отворени, фер и демократски и со тоа се создаваат значајни пречки за слободни и професионални медиуми.

---

8 Устав на Република Македонија, Поглавје II, член 16.

A.1 Дали националното законодавство обезбедува гаранции за слободата на медиумите и дали истите се ефикасно спроведени во практиката?

Уставот на Република Македонија ги вклучува основните гаранции за слободата на изразување⁹ и слободата на медиумите. Се гарантира слободата на говорот, јавниот настап, јавното информирање, слободата на основање медиуми за информирање на јавноста. Исто така, се гарантира слободниот пристап кон информациите, како и слободата на добивање и пренесување на јавните информации, а се пропишува и правото на одговор и исправка на објавена информација. Уставот, исто така, го гарантира правото на заштита на изворот на информациите и експлицитно ја забранува цензурата.

Основната законодавна рамка за медиумите во Македонија се состои од: Законот за медиуми¹⁰ и Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги (ЗААВМУ)¹¹. Овие закони декларативно ја поддржуваат уредничката и новинарската слобода во согласност со професионални практики. Законот за медиуми декларативно ги вклучува основните уставни гаранции (член 3) и ја поставува законската основа за ограничување на слободата на изразување како што е утврдено во членот 10 од Европската конвенција за човекови права.¹²

Сепак, делови од ЗААВМУ не се целосно усогласени со препораките на Советот на Европа што се однесуваат на работата на јавниот радиодифузен сервис (ЈРС)¹³ и Агенцијата.¹⁴ ЗААВМУ не успеа да обезбеди политичка и финансиска независност на ЈРС и медиумскиот регулатор. Владата на Република Македонија не ги вгради целосно клучните препоро-

раки на експертската анализа¹⁵ на законите за медиуми спроведена од Советот на Европа во 2013 година. Поконкретно, македонските власти ја игнорираа потребата за зголемување на бројот на претставници на граѓанското општество во Советот на ЈРС и на бројот на независни експерти во Советот на АААВМУ. Иако ЈРС се финансира од повеќе извори, како што се радиодифузната такса, средства од националниот буџет, приходите од реклами и донации итн., сепак, сето ова не е доволно за успешно работење на Македонската радиотелевизија (МРТВ). Во споредба со јавните радиодифузни сервиси од Европа и од регионот, МРТВ има убедливо најмали приходи врз која било основа – бројот на населението или бруто-националниот доход.¹⁶ Како последица од ова, во последниот Извештај на ЕК за напредокот на Македонија¹⁷, во делот што се однесува на слободата на изразување, се забележува недостиг на финансиска и политичка независност на ЈРС и на АААВМУ.

И покрај тоа што имаше обид да се вклучат порталите во првиот нацрт на Законот за медиуми, во измените од јануари 2014 година (веднаш по донесувањето на Законот) сите одредби во врска со електронските публикации се избришаа како резултат на критиките упатени од Здружението на новинарите на Македонија (ЗНМ) и медиумската заедница на невладини и истражувачки организации со аргументација дека со ова уште повеќе ќе се ограничи слободата на изразување во земјата.

Во моментот само два правни документи содржат делови кои експлицитно ја регулираат работата на интернет медиумите: а) последните измени на Изборниот законик¹⁸ ги вклучуваат интернет публикациите (веб медиуми) во листата на медиуми; и б) Законот за јавните набавки на Република Македонија¹⁹ со кој „електронските портали“ се дефинираат како медиуми, заедно со радиодифузните. Без оглед на фактот што интернет публикациите не се опфатени со Законот за медиуми, за нив важат одредбите од општите закони во земјата, како

9 Ibid., член 16.

10 Закон за медиуми на Република Македонија.

11 Закон за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги на Република Македонија.

12 Закон за медиуми на Република Македонија, член 3.

13 Совет на Европа, Препорака (96) 10 на Комитетот на министри за гарантирање на независноста на јавниот радиодифузен сервис, Стразбур: септември, 1996; Пристапено на 14 септември 2016: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168050c770>

14 Совет на Европа, Препорака (2000) 23 на Комитетот на министри до државите-членки за независноста и функциите на регулаторните тела за радиодифузниот сектор, Стразбур: декември 2000 година. Пристапено на 14 септември, 2016: [https://www.ebu.ch/files/live/sites/ebu/files/Publications/Reference%20texts/CoE%20-%20Media%20Freedom%20and%20Pluralism/REF%20CCE-CM-Rec\(2000\)23.pdf](https://www.ebu.ch/files/live/sites/ebu/files/Publications/Reference%20texts/CoE%20-%20Media%20Freedom%20and%20Pluralism/REF%20CCE-CM-Rec(2000)23.pdf)

15 Совет на Европа, Мислење на Генералниот директорат за човекови права и владеење на законот, Стразбур: мај 2013. Пристапено на 14 септември 2016: <http://mdc.org.mk/wp-content/uploads/2013/06/Opinion-of-the-Council-of-Europe-on-Macedonian-Draft-Law-on-Media.doc>.

16 Здружение на новинарите на Македонија, Проценка на медиумскиот систем на Македонија, Скопје: 2015, стр.60. Пристапено на 14 септември 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03/Assesment-media-reforms-Sep-2015-ENG.pdf>

17 Европска комисија, Стратегија за проширување и главни предизвици 2014-15, Брисел: октомври 2014, стр. 29; Пристапено на 14 септември 2016: http://www.sep.gov.mk/data/file/Progres%20Report%202014/Izvestaj%20MK_PROV_10_10_2014.pdf.

18 Изборен законик на Република Македонија, член 75 и 76.

19 Закон за јавни набавки на Република Македонија, член 8.

што се Кривичниот законик, Законот за граѓанска одговорност за клеветата и навреда и други. Треба да се напомене дека во последните три години, националните власти постојано се обидуваа да ги внесат во регулативата онлајн медиумите, чекор којшто мнозинството новинари во земјата го сметаат како обид да се влијае на содржината на овие медиуми.

Владата не беше транспарентна во процесот на усвојување на новото законодавство за медиуми. За ова сведочи, предлогот на владата, која во 2013 година, предложи нов генерален закон за медиуми, кој се состоеше од повеќе од 170 членови со временски рок за негово усвојување во Собранието од три недели. Се презентираше како дел од усогласувањето со новата Директива за аудиовизуелни медиумски услуги на ЕУ, но всушност другата главна причина беше да се наметне контрола врз печатените медиуми и врз информативните медиуми на интернет. По континуираните реакции од ЗНМ и други новинарски и медиумски организации, поддржани од страна на меѓународната заедница, Владата го продолжи процесот за дебата за законите на помалку од три месеци. Овој период ЗНМ во соработка со релевантни меѓународни организации, особено Советот на Европа и ОБСЕ²⁰, и локални граѓански организации за развој на медиумите, како и академски експерти, направија експертски проценки на Предлог-законот и изготвија анализа на предложените закони²¹. Во овие анализи беа презентирани многубројни забелешки и коментари во врска со рестриктивната природа на предложените законски решенија. ЗНМ предложи неколку амандмани²² на Нацрт-законот за медиуми во насока на појаснување на законските одредби и избегнување на неосновани интерпретации кои може да ја загрозат слободата на медиумите.

Значајно е да се напомене дека првата верзија на Предлог-законот ги опфаќаше сите видови медиуми, како што се радиодифузните, печатените и интернет медиумите кои беа ставени под ингеренциите на истото регулаторно тело. Нацрт-законот предизвика голема загриженост меѓу професионалната и експертската јавност во земјата, како и кај неколку меѓународни организации, кои изјавија дека слободата на медиумите во земјата ќе биде до-

полнително ограничена ако законот биде усвоен во предложената форма. Овој проблем, исто така, беше забележан и во Извештајот на Европската комисија за напредокот на Македонија за 2013 година.²³

Овој процес на донесување на новото законодавство за медиуми после неколку консултации меѓу Владата и граѓанските организации заврши во декември 2013 година, врз основа на делумен договор меѓу ЗНМ и Владата, по кој таа се согласи да се откаже од намерата законски да ги регулира интернет медиумите, а ЗНМ го задржа правото да предлага по еден член во рамки на Советот на МРТВ и на Советот на регулаторното тело. И покрај ова, не беа прифатени сите предлози на ЗНМ и препораките на Советот на Европа. Сепак, се уште постојат неколку прашања за загриженост во врска со актуелното законодавство за медиумите и нивната фактичка независност: (1) Недостиг на независност на ЈРС и на ААВМУ, (2) непотребна регулација на печатените медиуми, (3) владините кампањи во приватните медиуми, (4) прекумерните обврски на приватните радиодифузери за производство на домашни содржини, и доделувањето јавни средства наменети за таа продукција, (5) проблематичната дефиниција за новинар и (6) отсуството на принципот на пропорционалност во утврдените казни за медиумите. Во годините што следуваа Владата продолжи со нетранспарентната практика на изменување и дополнување на ЗАВМУ, кој од неговото донесување беше изменет во три наврати²⁴, без никакви консултации со локалните засегнати страни, преку скратена постапка во Собранието.

Актуелното медиумско законодавство примарно ги регулира радиодифузерите, а за прв пат со Законот за медиуми се наметнаа и обврски за печатените медиуми. Новиот Закон за медиуми не го вклучува регулирањето на содржините на печатените медиуми и не поставува ограничување за влез во новинарската професија. Од печатените медиуми не се бара да имаат лиценца, но тие треба да бидат регистрирани во Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги. Нивна обврска е, како што е предвидено во Законот за медиуми²⁵, да имаат импресум и да имаат основни информации за основачот на медиумот и на правното лице. Сепак, овој закон вклучува рестриктивна дефиниција на новинарската професија.

20 ОБСЕ. Правна анализа на Нацрт-законот за медиуми и аудиовизуелни услуги. Пристапено на септември 14, 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03.pdf>

21 Здружение на новинарите на Македонија. Забелешки за Нацрт-закон за медиуми и аудиовизуелни услуги, Скопје: 2016. Пристапено на септември 14, 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03/-2013.pdf>

22 Здружение на новинарите на Македонија, Измени и дополнувања на предлог-закони, Скопје, 2013. Пристапено на септември, 14 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03/-19.08.2013.pdf>.

23 Европска Комисија, Извештај за напредокот на Република Македонија 2014, Брисел: октомври 2014, стр. 28. Пристапено на септември 14, 2104: http://www.sep.gov.mk/data/file/Progres%20Report%202014/Izvestaj%20MK_PROV_10_10_2014.pdf

24 Трите измени на законот може да се најдат на веб-страницата на ААВМУ: http://avmu.mk/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=6&Itemid=99&lang=mk

25 Закон за медиуми на РМ, член 2.

Радиодифузерите добиваат дозволи за емитување од Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги според нивото на покриеност (национално, регионално или локално ниво). Агенцијата е овластена да ја одземе дозволата во случај кога радиодифузерите не се придржуваат кон одредбите и условите од Законот и договорот за доделување на дозволата потпишан помеѓу носителот на дозволата и регулаторот. Ако дојде до тоа, регулаторот на својата интернет страница²⁶ треба да го објави решението за одземање на дозволата, во Службен весник на Република Македонија и во најмалку два печатени дневни весници, од кои еден е на јазикот на националностите којшто го зборуваат најмалку 20% од граѓаните. Сопственикот на дозволата има право на судска жалба против решението за одземање на дозволата и може да поднесе тужба пред надлежниот суд во рок од 30 дена од денот на приемот на решението.²⁷

Агенцијата води регистар на сите медиуми (ТВ, радиостаници и печатени весници), кој го ажурира и објавува на својата интернет страница²⁸. Законот ја гарантира транспарентноста и праведноста при издавањето дозволи на радиодифузерите, но, сепак, начинот на спроведување на овие одредби е критикуван од страна на медиумите и локалните граѓански организации. Постојат два неодамнешни примери кои насочуваат кон тоа: примерот со Радио Слободна Македонија - РСМ (национален медиум) и купувањето на шест регионални телевизии на сомнителен начин. Случајот со РСМ е индикативен затоа што радиото имаше огромни приходи веднаш по неговото основање и покрај тоа што за тоа време официјално имаше само еден вработен. Покрај ова, РСМ имаше приход од 240.000 евра во период од само 20 дена.²⁹

Вториот пример се однесува на тројца анонимни луѓе од Скопје, кои во 2013 година на истиот ден основале по една фирма. Десет дена подоцна, повторно на ист ден, секој од овие бизнисмени купил по две регионални телевизии³⁰ и сите овие новокупени медиуми се во различни градови на земјата. Во овие телевизии новите сопственици инвестирале во нова опрема и човечки ресурси, а нивните медиуми се наоѓаат на листата на приматели на буџетски средства за промоција на владините политики. Со овие и со други примери се добива впечаток дека иако е испочитуван правниот аспект при доделувањето дозвола за вршење радиодифузна дејност, сепак некои од медиумите имаат сопственици кои се блиски до владејачките партии и кои ги купиле медиумите под сомнителни услови. Преку овие медиуми потоа се генерира значителен приход од Буџетот и се промовира политиката на Владата.

Врз основа на истражувањето кое го анализира спроведувањето на ЗАВМУ во рамки на проектот Медиумска опсерваторија од Југоисточна Европа³¹ се скенира транспарентноста на Агенцијата и се критикува процесот на доделување на дозволи како недоволно транспарентен и необјективен. Некои од наодите од ова истражување покажуваат дека постапката на доделување дозволи или на нивно пренесување на одредени медиуми блиски до владејачката партија е однапред договорена. Ваквите практики придонесуваат за недоверба во посветеноста на регулаторот кон транспарентноста, како еден од клучните услови за неговата независност.

Друг проблем е големиот број на радиодифузери во споредба со малиот пазар. Врз основа на најновиот регистар постојат вкупно 133 телевизиски и радиостаници. Сите овие радиодифузери се натпреваруваат на многу мал и ограничен пазар (за околу 20 милиони евра на годишно ниво) и со ова се создава ситуација во која медиумите може лесно да паднат под влијание на политичките партии и други центри на моќ.

26 Податоците за одземени лиценци на радиодифузерите се објавуваат на веб страницата на медиумскиот регулатор: <http://avtm.mk/>.

27 Закон за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги на РМ, член 84.

28 Регистарот на ТВ-станции се објавува на веб страницата на регулаторот на медиуми. Види: http://avtm.mk/index.php?option=com_content&view=article&id=1146&Itemid=342&lang=mk.

29 Објавувањето може да се најде на следнава интернет страница: http://mediapedia.mk/istranzvanja/radio-slobodna-makedonija-ima-sestra-televizija_mk.

30 Владо Апостолов, Мери Јордановска и Сашка Цветковска „Нова медиумска жетва на владиниот рекламен комбајн“. Нова ТВ, декември 5, 2014. Пристапено на септември 14, 2016: <http://novatv.mk/nova-mediumska-zhetva-vo-vladiniot-reklamen-kombajn/>.

31 Весна Никодиноска. „Следење на Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги во Македонија: Транспарентноста на регулаторот зајакната, но не се спроведува целосно“. Медиумска опсерваторија во Југоисточна Европа, 2015. Пристапено на септември 14, 2016: <http://mediaobservatory.net/radar/transparency-regulator-strengthened-not-fully-implemented>

Врз основа на првиот Закон за радиодифузна дејност од 1997 година³² дозволите ги доделуваше Владата, а со Законот за радиодифузија од 2005 година оваа улога ја презеде Советот за радиодифузија. Клучните медиуми со дозвола на државно ниво се основаа пред 2005 година, во време кога Владата ги издаваше дозволите. Регулаторот продолжи со практика на реиздавање на дозволите и покрај големиот број медиуми и недостигот на сериозна анализа дали се потребни нови медиуми, имајќи го предвид ограничениот медиумски пазар.

Исто така, постојат и случаи на одземање на дозволите на национални радиодифузери, па така во 2011 се затвори најголемата приватна телевизиска станица A1, која се сметаше за мошне критички настроена кон Владата. Официјалната причина беше за затајување данок, но беше јасно дека вистинската причина беше тоа што сопственикот на оваа телевизија и владејачката партија беа во длабок конфликт бидејќи телевизијата остро ги критикуваше политиките на власта. Сепак, сериозна последица од затворањето на A1, а потоа и на трите весници поврзани со неа беше што голем број новинари ги изгубија своите работни места, а тоа имаше и негативен ефект врз медиумскиот плурализам.

Со измените на Законот за радиодифузната дејност од јули 2011 година, составот на членовите на Советот за радиодифузија беше зголемен од 9 на 15 членови – сите новономинирани од страна на институции беа блиски до партијата на власт. И покрај предупредувањето на локалните медиумски организации, Законот беше изменет, а потоа Советот и ја одзеде дозволата и на A2 телевизија, со образложение дека програмската содржина не е во согласност со условите на дозволата. Во извештајот што следуваше, поради овие случаи, Европската комисија изрази загриженост во врска со политичката независност на регулаторот.

Пет од седумте члена на актуелниот Советот на Агенцијата се поврзани со политичките партии на власт, ВМРО-ДПМНЕ и ДУИ. Тие се избираат во Собрание по предлог на Собраниската комисија за избори и именувања и од Заедницата на единиците на локалната самоуправа на Република Македонија (ЗЕЛС), граѓанска организација на градоначалниците, контролирано од претставниците на владејачката коалиција. Исто така, еден член во Советот председава на Комората на адвокати. Случајно или не, претседателот на Адвокатската комора е личен адвокат на Никола Груевски, лидер на владејачката партија ВМРО-ДПМНЕ.

Со новиот ЗААВМУ се промени листата на предлагачите на членови во Советот на Агенцијата за медиуми, но дури пет од седум члена од претходниот состав беа реизбрани во новиот. Собранието во новиот состав ги номинираше старите членови Лазо Петрушевски и Селвер Ајдини, додека Милаим Фетаи, кој претходно беше предложен од Собранието, сега во Советот влегува по предлог на ЗЕЛС. Повеќе индикативен е примерот на Алма Машовиќ, која претходно беше номинирана од страна на Собранието, а сега во Советот влезе на предлог на Комората на адвокати. Освен тоа, Машовиќ, како машински инженер не ги исполнува законските услови да биде член на Советот. Членот на Советот Лазар Трајчев е адвокат со претходно искуство како директор на Правната служба во рамките на Фондот за здравство, а сега номиниран од страна на т.н. Македонска асоцијација на новинари (МАН), која во јавноста е позната како блиска до владејачката партија ВМРО-ДПМНЕ, како што и беше истакнато во последниот извештајот на ЕК за напредокот на Македонија во 2015 година.

Во анализата на Извештајот за медиумскиот пазар во Македонија за 2014 година објавен од регулаторот, се забележува дека постојат 65 комерцијални телевизиски станици, од кои 5 се национални телевизии кои дистрибуираат услуги преку дигиталните терестријални мрежи, 5 национални телевизии преку сателит, 28 регионални и 27 локални телевизии што се дистрибуираат преку регионални ДТТ мрежи или преку кабелски оператори.³³ Вкупно, во Македонија има околу 200 традиционални медиуми (ТВ, радио и печатени медиуми), а повеќе од 100 интернет портали кои објавуваат медиумски содржини. Медиумите си конкурираат на еден мал пазар од само околу 2 милиони жители и не можат финансиски да опстанат освен ако не ги подредат своите интереси на интересите на владејачките партии и големите политички партии поврзани со влијателни бизнисмени. За разлика од јавниот радиодифузен сервис (МРТВ), поголемиот дел од медиумите се во приватни раце. Сепак, во 2012 година Владата беше на врвот меѓу најголемите огласувачи во земјата, а во 2013 година на првото место³⁴ со двојно повеќе кампањи во приватните медиуми од големиот локален мобилен оператор Т-Мобиле.

32 Законот за радиодифузна дејност на Република Македонија.

33 ААВМУ. *Анализа на пазарот на медиуми во Македонија за 2014 година.*
34 ААВМУ. *Трет јавен состанок на Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги во 2014 година, добиени ставови и мислења и став на Агенцијата, Скопје: 2014, Пристапено на септември 14, 2014:* http://www.avmu.mk/index.php?option=com_content&view=article&id=1246%3Ajaven-povik&catid=94%3A2013-03-04-09-53-19&Itemid=427&lang=mk

Во Извештајот на Европската комисија за напредокот на Македонија за 2015 година³⁵ како сериозен проблем се наведува: „Владиното рекламирање го обезбедува најголемиот единствен извор на финансирање и има големо влијание на пазарот на медиуми на национално и на локално ниво. Не постојат систематски или детални извештаи за владините реклами“. Во Извештајот на Генералниот директорат за проширување од јуни 2013³⁶ година се вели дека најмалку 1% од годишниот национален буџет на Македонија (20 милиони евра) се инвестира во медиумите преку владини кампањи и реклами. Ова го покажува големото влијание на властите врз медиумската сфера, што како проблем беше истакнато и во Извештајот на ЕК за напредокот во 2014 година³⁷: „Владиното влијание врз медиумските содржини се остварува, меѓу другото, и преку финансирање на државното рекламирање“. Владините медиумски кампањи најчесто се користат за дневна пропаганда на власта во која се рекламираат владините проекти. Кампањите не служат за промоција на јавниот интерес, туку се користат како алиби за да се доделуваат јавни средства на провладините медиуми. Крајната цел на оваа активност е да се влијае и да се контролира уредувачката политика на медиумите. Професионалците се отпуштат, лицата со личен интегритет се заменуваат со послушни гласноговорници, додека голем број новинари живеат во професионална несигурност. Зад превезот на „економски причини“, критичките медиуми исчезнуваат.

Во јули 2016 година, Владата излезе со концепт на легализација на ваквото рекламирање, за кампањи кои се во износ поголем од 100.000 евра преку Предлог-законот за информативни и рекламни кампањи кој го предложи МИОА.³⁸ Слично како и со претходниот инструмент (член 92), овој модел беше добредојден за сопствениците на медиумите (особено за Здружението на приватни национални телевизии), но беше жестоко критикуван од новинарската и медиумската заедница. ЗНМ остро го осуди овој закон и го сметаше за дел од легализација-

та на корупцијата во медиумите, односно за промоција на владината пропаганда во медиумите, платена со јавни пари. Како резултат на ова, во јули 2016 ЗНМ ја напушти консултативната средба одржана во Министерството за информатичко општество и јавна администрација, кога власта се обиде да глуми наводна дебата за концептот на Законот³⁹. Ставот на ЗНМ во однос на владиното рекламирање, е дека власта под плаштот на медиумска промоција на некакви врености во општеството, со јавни пари ги корумпира медиумите со цел да ги инструментализира за дневна пропаганда и за промоција на владините активности, т.е. на владејачките партии. ЗНМ се залага оваа коруптивна практика да се забрани со закон, а од друга страна, да се воведат систем на медиумски субвенции преку кој ќе може да се финансираат одредени медиумски содржини од јавен интерес. Во август 2016, овој Предлог-закон беше повлечен од Собранието со официјално објаснување дека истиот треба да се ревидира.

За целите на овој извештај, ЗНМ во мај 2016 официјално испрати 105 писма врз основа на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер⁴⁰ до сите општини и министерства и неколку други јавни субјекти. Со ова формално барање, ЗНМ побара одговор од јавните институции на следниве прашања:

- Колку од вкупните средства во 2016 година се исплатени врз која било основа на медиуми и новинари?
- Каков е планот за финансирање врз која било основа на медиуми и новинари до крајот на годината?

35 Европска Комисија. Извештај за напредокот на Република Македонија за 2015, Брисел: октомври 2015. Пристапено на септември 14, 2014: http://www.sobranie.mk/content/%D0%9D%D0%A1%D0%95%D0%98/PR2015_Ail_CK_FF_MK_16.11.2015.pdf

36 Партицип. Учество на медиумите и слободата на изразување во Западен Балкан и Турција: Утврдување на фактите и определување на обемот на студијата, Фрајбург: април 2013 година, стр. 23. Пристапено на: септември 16, 2016: <http://www.speakup2conference.eu/files/cms1/wbt-media-study635062109588840375.pdf>

37 Извештај за напредокот на Република Македонија за 2015 години, стр.2.

38 Предлог-закон за информативни кампањи и публицитет за јавните институции. Пристапено на септември 14, 2016: http://www.mioa.gov.mk/files/pdf/dokumenti/zakoni/Predlog-Zakon_za_reklamiranje_mioa.pdf.

39 «ЗНМ ја напушти конференцијата на министерот Томовска», Здружението на новинарите на Македонија. Последен пат е изменета: 4 јули 2016: <http://znm.org.mk/?p=2460>.

40 КЗПСПИЈК. Закон за слободен пристап до информации од јавен карактер. Превземено од: http://www.komspi.mk/?page_id=297.

Дополнително на ова, во барањето што беше испратено беа поставени и прашања за името на медиумите или новинарите.

- Од ова барање беа извлечени следните заклучоци:
- Од вкупно испратени 105 барања, беа добиени 80 одговори (24% од сите институции не доставија одговор на ниту едно од прашањата);
- Од вкупно 84 општини во Македонија, одговор достави 61 општина (27% од општините не доставија одговор);
- Од вкупно 15 министерства, 11 одговорија, 4 не дадоа никаков одговор (27% од министерствата не доставија одговор);
- Одговор не испрати ниту Агенцијата за електронски комуникации (АЕК), која се смета како една од јавните институции што најмногу троши средства во приватните медиуми;
- Само 11 од вкупно 80 институции одговорија дека не потрошиле финансиски средства за медиумски услуги за првата половина на 2016 година;
- Од анализата на сите податоци кои се обезбедени од институциите, во првите шест месеци од 2016 година се потрошени околу 353.000 евра. Оние министерства кои одговорија потрошиле помалку од 100.000 евра, во споредба со општините кои потрошиле околу 250.000 евра. Поголемиот дел од овие средства се наменети за регионални радиодифузери и национални весници. Основа за финансирањето се реклами во радиодифузните и онлајн медиуми, како и претплати и реклами во печатените медиуми. Има случаи каде што општините финансирале производство на медиумска содржина што може да се смета како ПР содржина за работата на општината;
- Најмногу пари во медиумите потрошила општина Битола. Таа во првите шест месеци од годината потрошила вкупно 32.000 евра, додека најголем потрошувач од министерствата е Министерството за внатрешни работи. Според нивниот буџет, во првата половина на 2016 година се потрошиле 21.300 евра само за претплата на весници и биле исполнени дополнителни 31.000 евра да се потрошат во втората половина од годината;
- 42 од вкупно 80 институции доставија информација за тоа колку пари ќе потрошат во втората половина на 2016 година. Вкупно оваа сума е 1.086.000 евра, што е околу три пати повеќе отколку во првата половина на 2016 година. Поголемиот дел од предвидените средства ќе бидат потрошени од Министерството за информатичко општество и јавна администрација со сума од 700.000 евра.

Исто така важно е да се напомене дека некои од општините, како што се Карпош и Центар, одговорија дека не трошат јавни средства во медиумите, повикувајќи се на законот. Генералниот заклучок е дека јавните институции, особено општините, користат големи суми од јавните средства во приватни медиуми без каков било критериуми, што е спротивно на законите. Покрај ова, речиси половина од институциите не се транспарентни при обезбедувањето податоци за висината на средствата кои ги потрошиле во медиумите. Друг заклучок врз основа на податоците е дека јавните институции предвиделе да потрошат три пати повеќе средства во втората половина на 2016 година во споредба со првата половина од годината. Ова покажува дека јавните институции значително влијаат врз медиумскиот пазар преку создавање финансиска зависност и клиентелистички односи со медиумите.

Со ЗААВМУ, во членот 92⁴¹, се предвидуваат строги обврски за радиодифузерите за производство на одреден процент домашни документарни и играчки филмски содржини. Исто така, се одредува дека половината од трошоците за овие содржини ќе бидат платени од Министерството за информатичко општество и јавна администрација (МИОА) преку одлуките донесени од Меѓуресурска комисија. Оваа комисија, врз основа на Законот, се состои од 7 членови и сите се номинирани од страна на јавни институции, вклучително и од Кабинетот на претседателот на Владата и од Управата за јавни приходи. Имајќи го ова на ум, како и актуелниот политички контекст, постои опасност дека оваа комисија може да ги одобрува средствата на пристрасен начин на медиуми кои се блиски до владејачките партии, а со тоа и да ги дискриминира оние што имаат критички став кон власта. Исто така, Комисијата може да наметне одредени теми во документарните филмови преку кои ќе се промовира идеологијата на политичките партии на власт.

41 Во согласност со член 92 (став 8) од Закон за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги,, радиодифузните друштва кои емитуваат телевизиски програмски сервис со општ формат, на државно ниво преку преносниот капацитет на дигиталниот терестријален мултиплекс, должни се да создаваат и да емитуваат најмалку 10 часа домашна документарна филмска програма во периодот од 7-23 часот, не подоцна од 25 ноември во тековната година, јавниот радиодифузен сервис најмалку 30 часа на домашна документарна програма, од 7-23 часот, не подоцна од 25 ноември во тековната година.

За разлика од ризикот за политичко влијание врз одлуките на Меѓуресорската комисија, како дополнителен проблем се јавува недостигот на експертиза на членовите. Не може да се очекува државни службеници од МИОА, УЈП или Канцеларијата на премиерот да имаат искуство во областа на производството на квалитетна медиумска содржина.

Законот воведува казни за оние радиодифузери коишто нема да ги задоволат барањата за производство на програми од домашно потекло. Директорот на ААВМУ, согласно член 23 (став 2), поднесува барање за поведување на прекршочна постапка без да испрати предупредување до радиодифузери.

Овој финансиски инструмент поинаку се разбира меѓу главните телевизиски станици и новинарските и медиумските здруженија. Иако некои ТВ станици ова го проценуваат како можност да се развие сопствено домашно производство, медиумската заедница стравува дека на овој начин Владата ќе влијае на содржини во медиумите, но и на уредувачката политика, исто така. Чудно е што владата субвенционира медиумска содржина во националните приватни телевизии, а не субвенционира печатени, локални и малцисни медиуми, како што е пракса во земјите од Западна Европа.

Во моментот, според одлуката на Владата за утврдување на вкупниот број субвенции за надомест од 50 отсто од домашната документарна и играна програма, пет телевизии со национална дозвола добија субвенции од 2.254 евра по час за продукција на документарни и 5.548 евра по час за производство на играни филмови.⁴² Покрај ова, не е јасно, кои се критериумите согласно кои Владата го дефинира трошокот за производство на еден час документарна и играна програма, со оглед дека има различни национални телевизии и различна природа на програмата, која во зависност од квалитетот и природата на производство на еден час содржината, може да биде многу помала или многу поголема.

Актуелното законско решение истовремено ги оптоварува приватните национални медиуми со непотребни обврски кои постојано се зголемуваат поврзано со домашна содржина која годишно треба да ја произведат. На тој начин, во согласност со Законот (член 92) радиодифузерите во 2014 беа должни да емитуваат најмалку 30% програма изворно создадена во Република Македонија на македонски јазик или на јазиците на заедниците кои живеат во Република Македонија. Од 2015 година, обврската од 30% е зголемена на 40%, додека за следната година, 2016 година, обемот на домашната продукција на годишно ниво се зголеми на 50% од вкупната програма.

Уште со независноста на земјата во 1991 година, Македонската радио-телевизија (МРТВ) е под силна политичка контрола на владејачките структури. Во текот на овие 24 години, на македонската демократска транзиција, граѓаните и опозицијата никогаш не ја сметаа МРТВ за јавен сервис. Рејтингот, довербата и влијанието на МРТВ во јавноста секогаш беа на ниско ниво.⁴³

Уредувачката независност на Македонската радио-телевизија (МРТВ) формално е гарантирана со закон, но тоа е недоволно за да се обезбеди фактичка независност, поради непостоење на независно финансирање и поради партизација на управните органи. Речиси сите, почнувајќи од извршниот директор на МРТВ, особено во периодот по 2005 година беа луѓе блиски до една или друга политичка партија и не се направи значителен напредок во трансформацијата на МРТВ кон вистински јавен сервис⁴⁴.

Институционалната автономија и уредувачката независност на јавниот сервис зависи од составот на управните органи, во случајот на МРТВ составот на Програмскиот совет на МРТ. Врз основа на ЗАВМУ, член 117, овластени предлагачи на кандидати за членови на Советот се: Интеруниверзитетската конференција (еден кандидат); Националната установа - Албански театар (еден кандидат); Националната установа - Турски театар (еден кандидат); двете новинарски здруженија (по еден кандидат), Заедницата на единиците на локалната самоуправа (тројца кандидати); и Комисијата за прашања поврзани со избори и именувања на Собранието на Република Македонија (пет кандидати).

42 Здружението на новинарите на Македонија. Проценка на медиумскиот систем во Македонија. Скопје: 2015, стр.13. Пристапено на 14 септември: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03/Assesment-media-reforms-Sep-2015-ENG.pdf>

43 *ibid* p.57.

44 Броди, Елда и др. Слободата на медиумите во Западен Балкан, Генерален директорат за надворешни политики, Европската унија, Брисел: октомври 2014, стр.16

Иако членот 116 став 4, предвидува Програмскиот совет на МРТВ да ги штити интересите на јавноста во однос на содржината на програмата и „треба да ја претставува разновидноста на македонското општество», во практиката сегашниот Програмски совет е многу политизиран и партизиран. Од вкупно 13 членови на Советот, осум се предложени од политичките институции, како што се Комисијата за прашања на избори и именувања на Собранието и Заедницата на единиците на локалната самоуправа. И двете институции, и Комисијата и ЗЕЛС, се институции контролирани од владејачките партии, а со тоа и членовите на Советот предложени од нив имаат силни политички врски со власта. Како резултат на оваа структура на предлагачи во Советот се избрани двајца поранешни пратеници кои припаѓале на актуелната власт, претседателот на Советот е портпарол на една општина во Скопје, додека заменик-претседателот на Советот е поранешен амбасадор. Еден член на Советот е поранешен раководител на локална телевизија и не е јасно дали во моментот кога беше избран, тој ја напуштил претходната функција поради конфликт на интереси. Со ова се прекршени европските стандарди затоа што мнозинството членови на Советот се именуваат од организации кои се блиски до политичките партии на власт, а не се автентични претставници на различни интересни групи на граѓани и на НВО од Македонија.

Другите прашања во врска со функционирањето на МРТВ се поврзани со одредени занемарени обврски поврзани со културниот плурализам, особено во однос на програмите на помалите етнички заедници⁴⁵ и недостигот на политички плурализам.

Јавниот радиодифузен сервис е доминантно финансиран од радиодифузната такса, но исто така, добива и значителни средства од државниот буџет заради неажурноста на системот за наплата на радиодифузната такса. ЈРС, исто така, добива приходи од рекламирање, но имајќи предвид дека е ограничено времетраењето на огласувањето, овој извор на финансирање значително е намален (до 10%).⁴⁶ Со текот на годините, практиката на постојано финансирање на МРТ од државниот буџет создаде култура на зависност на јавниот радиодифузен сервис, затоа што финансирањето од буџетот се добива врз основа на законските одредби за производство на програма за иселениците во странство и програма на јазиците на соседните земји, и како буџетски ад хок средства кога наплатата на радиодифузната такса е ниска.

За споредба, вкупниот планиран буџет на МРТВ за 2012 година изнесуваше околу 20 милиони евра, а хрватскиот јавен сервис за истата година имаше 192 милиони евра.⁴⁷ По основа на радиодифузна такса за истата година, македонскиот јавен сервис обезбедил 15,8 милиони евра, а хрватскиот 157 милиони евра. ХРТ има десет пати поголем буџет по основа на радиодифузна такса од МРТВ. Хрватска има приближно два пати поголема територија, двојно побројно население и поголем БДП, а хрватскиот јавен сервис има десет пати поголем буџет од МРТ. Покрај ова, ХРТ, главно, произведува програма на хрватски јазик, а македонскиот јавен сервис произведува програма на седум јазици, што дополнително го оптоварува буџетот на МРТ. Од овој пример може да се увиди дека македонските власти немаат политичка волја да обезбедат доволно средства за нормално функционирање на МРТВ.

Критики за работата на МРТВ, исто така, се наведени и во последните извештаи на ЕК за напредокот на земјата. Во Извештајот за 2015 година се забележува дека законската рамка на јавниот радиодифузен сервис е во согласност со стандардите на ЕУ, но сепак финансирањето не е независно од Владата и покрај мерките за подобрување на наплатата на радиодифузната такса и дека овој извор на приходи не е доволен. Се наведува дека се разгледани и други средства за обезбедување на финансиска независност, но се уште не е донесена таква одлука. Уредувачката независност на МРТВ с уште не е обезбедена. Неуспехот да ја информира јавноста за прашања од јавен интерес, вклучувајќи го скандалот со прислушувањето на телефонските разговори на балансиран и неселективен начин, продолжува да ја руши нејзината улога како јавен радиодифузен сервис.

Во декември 2013 година се формираше работна група меѓу Здружението на новинарите на Македонија и Министерството за информатичко општество и јавна администрација, на која се донесе заклучок да се најде решение за одржливо финансирање на МРТ во наредните шест месеци. Како резултат на ова, се формираше меѓуресорска работна група, во која активно учествуваше и ЗНМ во период од повеќе од една година. ЗНМ даде предлог во работната група, 1% од националниот буџет годишно се одвојува за финансирање на МРТ. Предлогот беше прифатен од Министерството за информатичко општество и формално беше доставен до Владата во 2015 година. Сепак, подоцна,

45 Мицевски, И., Трлевска, С. и Трајкоска, Ж. Медиумите на заедниците кои не се мнозинство во Република Македонија, Скопје: 2013, стр 99-122.

46 Ibid.

47 Европска радиодифузна унија. Финансирање на јавниот сервис, ноември 20, 2013 година. Пристапено на септември 14, 2016: <http://bit.ly/1V4qCtm>.

предлогот беше отфрлен од Владата и ова прашање се уште е отворено.

Истото решение, 1% од буџетот да се одвојува за МРТ, беше и заеднички предлог на ЗНМ и најголемите медиумски организации во земјата, вклучувајќи го и Синдикатот на новинари. Овој предлог во форма на амандман на ЗААВМУ беше поднесено во Собранието во март 2016 година.⁴⁸ Во контекст на МРТ, исто така, беше предложена и нова листа на овластени предлагачи за членови во Програмскиот совет, кои ќе го претставуваат пред се граѓанскиот сектор. Од вкупно 123 пратеника во Парламентот, за овој предлог гласаа само 35 пратеници од опозицијата и тој не беше усвоен.

Слични предлози за системски и долгорочни решенија во сферата на медиумите беа понудени и во Планот за итни демократски реформи⁴⁹, што претставува заеднички напор на група организации на граѓанското општество, академски институции и независни експерти за излез од политичката криза создадена со скандалот со прислушувањето.

A.2 Дали законите за клевета предизвикуваат „заstraшувачки“ ефект кај новинарите?

Клеветата и навредата беа декриминализирани во 2012 година со донесувањето на Законот за граѓанска одговорност за клевета и навреда.⁵⁰ Во јули 2016 година имаше околу 40 тужби за клевета и навреда против новинари, а пред декриминализацијата нивниот број беше околу 330. Иако е декриминализирана, согласно новата законска регулатива клеветата се уште строго се казнува, што кај новинарите предизвикува автоцензура. Во својот извештај од 2015 година Фридом хаус⁵¹ наведува дека „постојат несоодветно големи парични казни«. Во текот на 2013 и 2014 година имаше десетици граѓански предмети за клевета против новинари, иако поголемиот број од нив беа решени преку медијација, надвор од судската постапка. Во септември 2014 година, неделникот Фокус доби негативна пресуда според која уредник и новинар беа обврзани да платат 12.000 американски долари надомест за нематеријална штета и други законски трошоци, за објавен текст во 2013 година против тогашниот шеф на тајната полиција, Сашо Мијалков⁵². Овој случај беше осуден од ЗНМ и од други здруженија и организации на локално и на регионално ниво.⁵³ Средствата за исплата на глобата беа собрани од новинари и граѓани во рамките на акцијата на ЗНМ за солидарност со неделникот Фокус. Во извештајот на Фридом хаус за 2015 година за „Слободата на печатот во Македонија» се вели дека со Уставот на Република Македонија се опфатени основните гаранции на слободата на печатот и на изразувањето, но властите не ги применуваат непристрасно:

48 „Пратениците на власта не сакаат слободни медиуми“. Здружение на новинарите на Македонија. Последен пат е изменето: април 5, 2016 година <http://znm.org.mk/?p=1977>.

49 План за итни демократски реформи, Скопје: јуни 2016. Пристапено на: септември 14, 2016: http://respublica.edu.mk/attach/BP1_ENG_FINAL_08.07.2016.pdf

50 Службен весник на РМ, 143/2012.

51 Фридом хаус, Извештај за слободата на печатот, 2015. Пристапено на: септември 14, 2016: <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2015/macedonia>.

52 Харвинен Хеини. «Македонско истражувачко списание казнето за клевета», член на ЕДРИ, октомври 22, 2014. Пристапено на: септември 14, 2016: <https://edri.org/macedonian-investigative-magazine-fined-in-defamation-case/>.

53 «Судската пресуда за Фокус е спротивна на Законот за клевета», Здружение на новинарите на Македонија. Последен пат е изменето: септември 14, 2014: <http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/en/node/797>.

“Клеветата беше отстранета од Кривичниот законик во 2012 година, но со паралелната промена на Законот за граѓанска одговорност за клевета се наметнаа големи казни за новинарите, уредниците и сопствениците на медиумите. Најмалку 580 случаи за клевета биле поднесени после промената до крајот на 2014 година, вклучувајќи и десетици случаи против новинари. Многу од нив се откажале или се решиле надвор од судот, честопати затоа што обвинетите попуштиле пред заканата од големите парични казни”⁵⁴

Извештајот на ЕК за напредокот за 2015 година, исто така, забележува застрашувачки ефект врз слободата на изразување кој доаѓа од тенденцијата на политичарите и јавните службеници да тужат, наместо да се вклучат во отворена дебата.⁵⁵ Фактот дека тенденцијата да бидат тужени за клевета или навреда влијае врз работата на новинарите во Македонија, може да се потврди со анкетата со новинарите спроведена во рамки на ова истражување. На прашањето дали заканата од клевета има некакво влијание врз работата на новинарите, 60% од испитаниците изјавија дека Законот за навреда и клевета на некој начин влијае врз нивната новинарска работа. За да се процени состојбата со клеветата и навредата во Македонија на почетокот на 2015 година, ЗНМ следеше 39 случаи за клевета или навреда против новинари, со вкупно 106 судски рочишта.⁵⁶ Целта беше да се анализира како Основниот суд Скопје 2 ги спроведува Законот за граѓанска одговорност за навреда и клевета и Законот за парнична постапка, односно дали ја применува практиката на Европскиот суд за човекови права во Стразбур. Во исто време, се оценуваше и квалитетот на правното застапување на новинарите кои беа тужени во овие случаи. Мониторингот на сите случаи беше спроведуван од новинари кои беа присутни на судските рочишта и кои беа претходно обучени од адвокати и добија детални упатства за следење на секое рочиште. Податоците од секое рочиште беа забележувани во прашалник, а потоа беа анализирани за да се извлечат заклучоци за спроведување на законот.

Од набљудуваните 39 предмети во текот на една година, Судот донесе осум пресуди. Во 7 пресуди судот ги ослободи од одговорност новинарите, а во еден случај, делумно го уважи барањето на тужителот, но не одреди никаков надомест на штета. Според оценката на ЗНМ, во сите набљудувани случаи, судот постапил во согласност со Законот за граѓанска одговорност за навреда и клевета и се повикал на судската практика на Европскиот суд за човекови права во Стразбур. Во седумте ослободителни пресуди судот утврдил дека новинарот немал намера да им наштети на тужителите и дека новинарот објавил напис за тема од јавен интерес. Во еден случај кога жалбата била делумно уважена, Судот заклучил дека имало клевета, но не изрекол глоба врз основа на нематеријална штета затоа што сметал дека со клеветата не е предизвикана таква штета. Треба да се напомене и дека 17 случаи (44% од сите случаи) беа судски случаи кога новинари и уредници се тужат меѓусебно за клевета.

Анализата на ЗНМ покажа дека судските процеси за клевета се подолги од просечната должина на судските процеси во Македонија. Во однос на времетраењето на судските постапки, беа анализирани три временски сегменти. Просечното време на одложување од една до друга постапка, во периодот од октомври до декември 2014 година, беше 48 дена. Во следниот период, јануари-мај 2015 година, периодот на одложување се зголемил на 56 дена, при што најкраткиот можен рок на одложување бил 8 дена, а најдолгиот 86 дена. Во периодот мај - јуни 2015 година, периодот на одложување се зголемил на 80 дена, а најдолгото одложување било 122 дена. Причината за ова бил почетокот на периодот за одмори, кога судови не работат со клиенти, освен во итни случаи. Според начинот на работа на судовите во Република Македонија во граѓанската област, рамката на прифатливо одложување на рочиштата за случаи е меѓу 30 и 40 дена.

Судот ја почитува обврската за објавување на одлуките, но не ги исполнува законските рокови за нивното објавување. Покрај тоа, новинарите кои ги следеа сослушувањата немаа пристап до пресудите на интернет страницата на судот, ниту пак можност за електронска комуникација со судот, бидејќи судот нема интернет конекција. Во сите набљудувани случаи, освен во еден, страните беа застапувани од адвокат.

⁵⁴ Фридом хаус, Извештај за слободата на печатот, 2015. Пристапено на: септември 14, 2016: <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2015/macedonia>.

⁵⁵ Извештај за напредокот на Република Македонија за 2015 години, стр. 2.

⁵⁶ Здружение на новинарите на Македонија, Анализа на случаи на клевета и навреда, Скопје: септември 15, 2015. Пристапено на: септември 15, 2016: http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/sites/default/files/Defamation%20and%20insult%20assessment%20ENG%20Sep%202015_1.pdf

Врз основа на Законот за пристап до информации од јавен карактер, ЗНМ побара од надлежниот суд да достави детални информации за случаите на клевета или навреда. Беа побарани податоци за тоа колкав е бројот на активните судски случаи за клевета или навреда во претходната година, со цел да се утврди дали постои тенденција на опаѓање или зголемување на бројот на тужби. Според информациите доставени од Судот, до 15 јули 2014 година бројот на активни случаи во кои обвинетите, како и тужителите за клевета и навреда се новинари бил 54. Оттука, може да се заклучи дека во 2015 година, во однос на претходната година, бројот на судски случаи значително се намалил. Просечно, годишно се поднесуваат по седум нови тужби против новинари.

Во последните три години имало најмалку 10 случаи каде новинарите биле тужени за клевета или навреда од државни органи, политичари, па дури и од јавни институции. Некои од случаите биле отфрлени од судот, некои с уште се активни, но постојат и случаи кои судот казнил уредник и новинар (примерот неделното списание Фокус). Треба да се нагласи дека новинарската заедница покажа солидарност со колегите од Фокус и во неколку акции организирани од ЗНМ собраа средства што беа искористени да се плати глобата изречена на уредникот и новинарот на Фокус.⁵⁷

Други индикативни случаи се оние во коишто градоначалникот на Општина Битола и градоначалникот на Општина Гевгелија поднеле тужби против критички настроени медиуми и новинари. И покрај тоа што Законот забранува можност да се тужи за клевета во име на јавна институција, постојат случаи кога тие (Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги и Македонски пошти) поднеле тужби против медиуми и новинари. Нејасно е како судот ќе се изјасни по овие тужби, кои според законот се недоволени.

Во минатото, кога за клевета и навреда новинарите одговараа според Кривичниот закон, беа поднесувани поголем број тужби од јавни службеници кон новинари. Сегашната практика покажува дека тужбите се помалку на број и различни по содржина. Според проценката, во последните три години имало само околу 10 случаи каде што претставници на јавни институции или високи претставници на политичките партии тужат новинари за клевета и навреда.

А.3 Дали постои доволна правна заштита на политичкиот плурализам во медиумите пред и за време на изборните кампањи?

Правната рамка за заштита на плурализмот во медиумите, пред и за време на изборите, се состои од три закони: ЗААВМУ⁵⁸, Законот за медиуми⁵⁹ и Изборниот законик. Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги е одговорна за следење и спроведување на одредбите кои се однесуваат на заштитата на политичкиот плурализам во текот на изборната кампања, но не постои изречно утврдена обврска на регулаторот да го следи и да презема мерки во однос на политичкиот плурализам пред или по изборите.

ЗААВМУ, во членот 61, истакнува неколку основни принципи за програмите емитувани од радиодифузерите: еднаквост на слободите и правата без оглед на политичката наклонетост; објективно и непристрасно прикажување на настаните и еднаков третман на мислењата и ставовите; овозможување на јавноста да формира свое мислење во врска со настаните и проблемите; почитување на тајноста на изворот на информацијата; гаранција за правото на одговор и исправка; независност, самостојност и одговорност на уредниците, новинарите и другите автори при креирањето на програмите и уредувачката политика.

На овој начин, некои аспекти на новинарските стандарди се определени со закон и стануваат законска обврска за медиумите во целиот радиодифузен сектор, вклучувајќи го и јавниот радиодифузен сервис, приватните медиуми и непрофитните медиуми. ЈРС има дополнителни обврски (член 110) и дополнителни стандарди и принципи (член 111). Важно е да се напомене дека овие членови се однесуваат на етичките стандарди и поради тоа не се предмет на санкции кон новинарите, ниту кон медиумските куќи. Кога ќе се прекрши Кодексот на етика, единствената санкција којашто може да се изрече е морална санкција од колегите во секторот преку саморегулација во медиумите, а тука постојат две тела: Советот на честа во ЗНМ и Комисијата за жалби при Советот за етика во медиумите на Македонија.

⁵⁷ «Повик за солидарност со новинарите од македонскиот неделник Фокус»; Здружение на новинарите на Македонија. Последен пат е изменето: октомври 8, 2016: <http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/en/node/805>

⁵⁸ Закон за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги на РМ.

⁵⁹ Закон за медиуми на РМ.

ААВМУ со новиот политички договор од август 2016 година доби можност да казнува медиуми за прекршување на професионалните стандарди за непристрасно и неизбалансирано известување за учесниците во изборната кампања. Овие промени настанаа како резултат на политички компромис меѓу власта и опозицијата во обид да ја решат политичката криза која настана поради обелоденувањето на скандалот со масовното прислушување од 2015 година.

Врз основа на овој политички договор беше формирано ад-хок тело составено од 5 новинари, двајца предложени од владејачката партија, двајца од опозицијата и еден избран на отворен повик (за кој беше договорено да биде етнички Албанец). Телото го следи начинот на известување на медиумите во период од 100 дена пред изборите. Врз основа на извештаите од мониторингот, телото предлага казни за медиумите за непрофесионално известување. Овој концепт беше силно критикуван од ЗНМ, медиумските организации и од страна на стручната јавност, како неприфатливо решение, кое не овозможува одржливи реформи во медиумите во согласност со препораките на Советот на Европа и потребата за постигнување департизација на Агенцијата за медиуми.

Во пресрет на најавените избори, Институтот за комуникациски студии (ИКС) го спроведе проектот Мониторинг на демократијата во Македонија (МОДЕМ)⁶⁰ со кој го следеше начинот на кој националните телевизии известуваат за различните политички мислења и идеи и степенот до кој тие им обезбедуваат пристап на политичките актери во нивните програми⁶¹. Анализите потврдија дека политичкиот плурализам во медиумите во неизборниот период е загрозен:

1. *Вестите на највлијателните телевизии се користат како политички маркетинг на Владата и на лидерот на ВМРО-ДПМНЕ.* Во вестите на некритички начин се презентира позитивна слика за работата на Владата. Новинарството не функ-

ционира како чувар на јавниот интерес, ниту како неутрален и независен критичар на владините политики. Наместо да ги штити интересите на граѓаните, новинарството се претвори во информативна пропаганда на владејачката партија;

2. *Постои селективна цензура на политичкото известување.* Стратегијата на владејачката партија е „да и овозможи“ на опозициската партија одреден пристап до провладините медиуми со цел да се создаде лажна слика за медиумскиот плурализам и за балансот во вестите, а со тоа да се „оправда“ прекумерното покривање на активностите на премиерот;
3. *Медиумско оркестрирано напаѓање на противниците.* Се забележува стратегија на режирана, оркестрирана, уредувачка политика на повеќе провладини телевизии со цел јавно да се дискредитираат и делегитимизираат одредени политички субјекти, институции, организации и поединци.

Според заклучокот на МОДЕМ се утврди и дека најголемите телевизии (Сител, Канал 5 и Алфа) постојано ги кршат основните начела за вестите утврдени со член 61 од Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги.

Покрај ова, јавниот радиодифузен сервис ги крши стандардите и принципите за програмите утврдени со член 111 и особено надлежноста утврдена со член 110 да не ги застапува или брани позициите или интересите на одредена политичка партија и да ги штити програмските емисии кои ги развива и од секаков вид влијание на Владата, политичките организации или други центри на економска и политичка моќ.

Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги ги уредува изборите во два посебни члена: членот 96 со кој се пропишува дека во текот на изборната кампања, радиодифузерите и регулаторот се должни да ги следат правилата од Изборниот законик. Со вториот член се предвидува дека не е дозволено јавниот радиодифузен сервис да пренесува платени политички пораки (член 53).

Општите правила за известување за време на избори се вградени во Изборниот законик кој во неколку наврати беше надополнет со амандмани. Законодавецот во членот 75-Г предвидува дека сите медиуми во изборниот период треба да им обезбедат еднаков пристап на политичките партии. Законот предвидува голем број казни кои се движат до 4.000 евра за медиумите за прекршување на Законот, вклучувајќи ги и печатените и интернет

⁶⁰ Со анализата се разгледаа 11 вести и 38 изданија на 11 различни програми за тековната работа на јавниот радиодифузен сервис (МТВ1 и МТВ2) и 7 приватни телевизии (Сител, Канал 5, Алфа, Телма, Алсат М, 24 Вести и TV21), врз основа на квалитативна анализа на различни аспекти на информирањето во вестите и информативните програми.

⁶¹ Третиот месечен извештај врз основа на мониторинг на медиумските содржини преку Механизмот за брз одговор за медиумите на Институтот за комуникациски студии (временска рамка: 6 февруари-4 март 2016 година). Извештајот може да се најде на нивната интернет страница: http://respublica.edu.mk/modem/06-04-mart-2016/Third-Monthly-report-MODEM_EN_opt.pdf.

медиумите. ЗНМ, Самостојниот синдикат на новинари и медиумски работници на Македонија најстроги осудија овие строги казни и во нивната заедничка изјава од 20 ноември 2015 нагласија дека тие се несразмерни односно ги ставаат во нерамноправна положба помалите медиуми, особено интернет и печатените медиуми во однос на поголемите електронски медиуми. Исто така, двете организации се спротивставија на фактот дека со овој закон Владата на „мала врата« го протурка законско регулирање на интернет медиумите.⁶²

Во минатите изборни циклуси, со завршувањето на претседателските и парламентарните избори во 2014 година, не се почитуваа правилата во однос на политичкиот плурализам. Дури и регулаторот, кој е одговорен за спроведувањето, го признава овој факт во својот извештај за претседателските и предвремените парламентарни избори во 2014 година:

“Резултатите од мониторингот на изборното покривање покажуваат дека приватните национални терестеријални ТВ- станици во креирањето на уредувачката политика во текот на изборите не се регулирани согласно професионалните принципи и не се придржуваат до законските обврски за покривање на фер и балансирана кампања”.

Од горенаведениот извештај очигледно е дека повеќето национални ТВ- станици претежно ги покриваат активностите на владејачката партија за сметка на опозицијата, со што се создава ситуација на нееднаков пристап до медиумите за време на изборна кампања.

Врз основа на политичкиот договор од август 2016 година, четирите главни политички партии се согласија дека главната опозициска партија СДСМ ќе го предложи одговорниот уредник на Информативната програма на Македонската телевизија 100 дена пред изборите. Со ова, наводно, требаше да се обезбеди балансирано известување на ЈРС пред предвремените парламентарни избори во Македонија.⁶³ Повторно, ЗНМ, локалните медиумски организации и експертите го критикуваа овој концепт како решение кое ги дерогира основните професионални принципи на новинарството – новинарите да задржат дистанца од која било политичка партија.

A.4 Дали слободата на новинарската работа и на здружување се гарантира со закон и дали законот се спроведува?

Во Македонија Владата не бара лиценцирање за новинари. Сепак, законодавството за медиуми коешто беше усвоено во декември 2013 година, за прв пат ја дефинира професијата новинар. Ова е предвидено во Законот за медиуми, член 2, алинеја 4, со следнава формулација: „Новинар е лице кое собира, анализира, обработува или класифицира информации објавени во медиумите и е вработено во медиумите или има договор за работа со нив или лице кое реализира новинарски активности како независна професија (слободен новинар)». Оваа дефиниција е проблематична поради тоа што може да ја ограничи работата на новинарите, па затоа барањето на ЗНМ, Независниот синдикат на новинарите на Македонија и Македонскиот институт за медиуми беше таа да се избрише од законот.⁶⁴ Непотребно е да се дефинира професијата затоа што во цела Европа не постои општо прифатена дефиниција за „новинар».

Иако во моментот не постои формална лиценца за новинари, оваа тема беше присутна во некои од провладините медиуми кои шират пропаганда за потребата од лиценцирање на новинарите.

Новинарите може да ги следат седниците на Парламентот со соодветна акредитација. Едно од главните прекршувања на ова правило се случи на 24 декември 2012 година, кога собраниското обезбедување со сила ги изнесе новинарите од парламентарната галерија, со цел да ги спречи да известуваат за насилното истерување на пратениците на опозицијата од пленарната сесија на Собранието на која требаше да се расправа за донесување на буџетот. За овој случај, ЗНМ во 2013 година ги искористи сите правни можности да ја побара правдата во земјата и на крај случајот го поднесе официјално пред Европскиот суд за човекови права.⁶⁵ ЗНМ, Синдикатот и многу други медиумски организации го осудија овој настан и побараа политичка и прав-

62 «Заеднички протест на ЗНМ и Синдикатот: Скандалозни казни за медиумите од Изборниот законик», ТераТВ. Последен пат е изменет: ноември 20, 2015: <http://tera.mk/znm-i-ssnm-kaznite-za-mediumite-od-izborniot-zakonik-se-skandalozni/>.

63 Лидерска средба утре во 13 часот, мета.мк. Последен пат е изменето: август 30, 2016: <http://meta.mk/en/leaders-meeting-tomorrow-at-13-00/>.

64 «Закон за медиуми: Новинарите со поделени ставови по прашањето кој е новинар», Telegraf.mk. Последен пат е изменето: јули 30, 2016: <http://www.telegraf.mk/aktuelno/makedonija/ns-newsarticle-19945-zakon-za-mediumi-novinarite-se-podelija-za-prasanjeto-kaj-e-novinar. nspx>

65 Марулич Јаков Симона, «Македонските новинари ќе бараат правдата во Стразбур» БалканИнсајд, јуни 5, 2014 година. Пристапено на: септември 15, 2016: <http://www.balkaninsight.com/en/article/macedonia-journalists-to-seek-justice->

на одговорност за инцидентот.⁶⁶ И покрај тоа, никој не беше земен на одговорност за насилното истребување на новинарите од собраниската галерија.

ЗНМ има регистрирано случаи кога на одделни новинари не им беше дозволено да известуваат за некои настани, вклучувајќи и судски рочишта. Во некои од овие случаи⁶⁷ новинарската акредитација не била доволна за новинарите да ја извршуваат својата работа, односно им била побарана „лиценца“ од институциите. Некои новинари од онлајн медиуми дури добија и „лекција“ за Законот за медиуми од претставници на Основниот суд во Скопје, со која им е укажано дека тие не се новинари, затоа што интернет порталите не се опфатени со Законот за медиуми. Тоа беше суптилен притисок на власта преку судството, новинарите и медиумите да се согласат со построга законска регулација на работата на интернет порталите.

ЗНМ забележал дека на новинари од Бугарија, Косово и Албанија, поради нејасни причини, не им било дозволено да влезат во земјата. Некои од локалните медиуми известуваа за овие случаи, но сепак, институциите не дадоа јасно објаснување.⁶⁸ Во 2015 година властите протераа од земјата тројцата новинари од Турција. Случајот беше регистриран од ЗНМ но и покрај тоа во содржината на судската одлука, причините за протерување на турските новинари не се јасни.

Поголемиот дел од новинарите се организирани во професионални здруженија. Најголемо и најстаро е ЗНМ, кое е основано во 1946 година. ЗНМ е член на Меѓународната федерација на новинари (МФН) и на Европската федерација на новинари (ЕФН). Тоа е независна, невладина и неполитичка организација чија цел е да биде заштитник и промотор на професионалните стандарди и слободата на изразување.⁶⁹ Од 2010 година после измените на Статутот, раководството на ЗНМ се избира на слободни избори, во кои учествуваат сите членови на организацијата, според принципот, еден член - еден глас.

Покрај ЗНМ, постои и Македонска Асоцијација на Новинари (МАН) која е формирана во 2003 година, а реактивирани во 2013 година, со цел да ја легитимира новата медиумска регулатива, предложена од владата. Всушност, на сите јавни трибини на ЗНМ на кои се критикуваа законските одредби со кои всушност се ограничува слободата на изразување и кои беа изготвени нетранспарентно, МАН ги поддржува некритички ставовите на партијата на власт.

Во Извештајот на ЕК за напредокот во 2015 година, во врска со работата на новинарските здруженија се вели дека:

“...Овде, исто така, поларизацијата се јавува долж политичките линии, со неодамна повторно активирани МАН кај која се јавува тренд на провладини гледишта по повеќето прашања. Постарата од организациите, ЗНМ, продолжила да го насочува вниманието кон одреден број важни прашања како влијанието на владините реклами на различноста на медиумите и улогата на медиумите за време на политичката криза. Сигурноста на работата е кривка и работничките права сè уште не се соодветно спроведени, што придонесува кон трајниот проблем на самоцензурирање...”⁷⁰.

Во прилог на горенаведените тврдења е тоа што претседателот на МАН и генералниот секретар, Слаѓана Димишкова и Цветин Чилиманов, во август 2016 година беа номинирани од владејачката ВМРО-ДПМНЕ за членови во ад-хок телото за следење на известувањето за традиционалните медиуми.⁷¹ Со ова јасно се укажува на тесната поврзаност помеѓу МАН и ВМРО-ДПМНЕ.

ЗНМ остро се спротивстави на овој концепт за решавање на проблемите во медиумите во кој политичките партии создаваат привремено тело за контрола на примената на професионалните стандарди во медиумите, велејќи дека се потребни системски и одржливи промени во медиумскиот сектор со цел да се добијат вистински резултати.⁷²

После формирањето на МАН, ЗНМ доби жалби од новинари дека од сопствениците на медиумите и уредниците се изложени на притисок да се зачлену-

66 «Заедничка изјава на медиумските организации во Македонија», Здружение на новинарите на Македонија. Последен пат е изменето: декември 24, 2016 <http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/en/node/524>

67 Ова беше објавено од анонимен новинар во канцеларијата на ЗНМ во јуни 2014 година и случајот веднаш беше решен по интервенцијата на претседателот на ЗНМ до Врховниот суд во Скопје.

68 «На тројца бугарски новинари им бил забранет влез во Македонија», Плусинфо. Последен пат е изменето: април 18, 2016 година <http://plusinfo.mk/vest/66847/-na-trojca-bugarski-novinari-im-bil-zabranet-vlez-vo-makedonija>.

69 Информации во врска со Здружението на новинарите на Македонија може да се најдат на нивната интернет страница: http://znm.org.mk/?page_id=719&lang=en

70 Извештај за напредокот на Република Македонија за 2015 година, стр.22.

71 «Договор меѓу четирите политички партии од 20 јули 2016 година», ЕЕАК. Последен пат променето на: јули 20, 2016: http://eeas.europa.eu/delegations/the_former_yugoslav_republic_of_macedonia/press_corner/all_news/news/2016/2016-07-20_agreement_en.htm

72 «Партиите нема да се откажат од својата контрола врз медиумите», Здружение на новинарите на Македонија. Последен пат променето на: јули 21, 2016: <http://znm.org.mk/?p=2517&lang=en>

ваат во другата организација. Такви случаи беа регистрирани во регионалните и локалните медиуми, каде што новинарите се во уште покревка позиција и каде што сопствениците на медиумите се директно поврзани со владејачката партија.⁷³

Дел од новинарите и вработените во медиумите се членови на Самостојниот синдикат на новинари и медиумски работници (ССНМ)⁷⁴, организација која е основана во 2010 година. Тоа е првиот новинарски синдикат, кој беше основан во Македонија. Покрај него, формално постои и Синдикат на новинари во рамките на јавниот радиодифузен сервис (МРТВ), иако не се достапни информации за оваа организација на интернет страницата на МРТВ, ниту за нејзините скорешни активности.

Претседателот на Самостојниот синдикат на новинари Тамара Чаусидис беше отпуштена од приватната национална Алсат-М телевизија, во која работеше претходно. Нејзините работодавци изјавија дека нејзиното заминување било врз основа на меѓусебен договор, додека Чаусидис вели дека потписот на нејзината оставка бил фалсификуван и дека таа е отпуштена од работа затоа што била активна во Синдикатот основан во ноември 2010 година, за да им помогне на новинарите при обезбедувањето на нивните работнички права.⁷⁵

Нема статистички податоци колку од новинарите вработени во приватните медиуми и во МРТ се членови на ССНМ и на Синдикатот во рамки на МРТВ. Што се однесува до ССНМ тие, исто така, имаат и „тајни членови» и велат дека причината за ова е тоа што членовите ќе имаат притисоци доколку се дознае дека се дел од Синдикатот.⁷⁶

Во 2016 година во медиумите се појавија информации за основање на нов синдикат на новинари, во кој ќе членуваат новинари од медиумите блиски до владејачката партија. Се претпоставува дека идејата за формирањето на овој „контра синдикат” беше поврзана со политичките преговори за реформа на медиумите и со намерата на ССНМ да се воведат Нацрт-колективен договор што се очекува да биде поддржан од медиумите.

A.5 Какво е нивото на правната заштита на новинарските извори?

Уставот на Република Македонија го гарантира правото на доверливост на изворот на новинарот.⁷⁷ Новинарот има право да не го открие изворот на информации или да не открие информации со кои ќе го открие идентитетот на изворот.

Законот за медиуми го предвидува истото ова право и наведува дека кога новинарот ќе сака да објави информација, треба да го извести уредникот. Истото право се применува и за другите поединци кои се запознаени со изворот поради нивната професионална поврзаност со новинарот.

Законот за граѓанска одговорност за клеветата и навреда ја уредува граѓанската одговорност за штета нанесена на честа и угледот на физички и правни лица со клеветата или навреда, но сепак утврдува дека на новинарите не може да им се наметне да ги откријат своите извори. Судот може да побара од новинарот да открие информации за да се потврди вистинитоста на објавените искази, без да се идентификува изворот на информацијата.

73 Костадин Демилитов „Ниски удари за членство или за мок», Дојче веле, 10 Јули 2013. Пристапено на: 15 септември 2016 година: <http://www.dw.com/mk>.

74 Информации за ССНМ може да се најдат на следната интернет страница: <http://ssnm.org.mk/?lang=en>.

75 Димишковска Гроздановска Љубица, Земји во транзиција 2012: Република Македонија, Фридом хаус: 2016. Пристапено на 15 септември 2016: <https://freedomhouse.org/report/nations-transit/2012/macedonia>.

76 Устав на РМ, 55/2016.

77 Уставот на Република Македонија, член 16.

За целите на ова истражување, ЗНМ го анализираше Кривичниот законик и не најде ограничување во однос на заштитата на новинарските извори. Сепак, судската практика е таква што се искористи друга законска одредба за да се затвори новинар поради тоа што не го открил својот извор. Во 2013 година, новинарот Томислав Кежаровски доби казна од четири и пол години затвор за наводно откривање на идентитет на заштитен сведок во 2008 година. Судот ја донесе оваа пресуда после 5 години од објавувањето на текст во весник непознат за пошироката јавност. Случајот на Кежаровски стана глобално познат и имаше негативен ефект во оценувањето на индексот за слободата на изразување и независноста на медиумите во Македонија спроведено од страна на кредибилни меѓународни организации.

Во рамките на истражувањето (види Табела 1) на новинарите им го поставивме прашањето „Колку често барате пристап и колку одржувате контакт со изворите на информации при известувањето за прашања од јавен интерес?“

Табела 1: Одржување на контакти со изворите на информации

Фреквенција на барање и одржување контакти со изворите на информации при известувањето за прашања од јавен интерес	Број на одговори	Вкупно учество (во %)
Скоро никогаш	3	3
Ретко	3	3
Понекогаш	8	8
Многу често	25	25
Секогаш	23	23
Не знае	1	1
Одбива да одговори	6	6

Многу висок процент од опфатените лица (70%) одговориле дека многу често или секогаш бараат и одржуваат контакти со своите извори, додека мал процент од нив (8%) одговориле дека никогаш не го прават тоа, а 12% дека „понекогаш“ контактираат со своите извори. Ова покажува дека за голем процент од анкетираниите новинари одржувањето на контактите со изворите на информации е важно во работењето.

А.6 Какво е нивото на заштитата на правото на пристап до информации?

Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер постои уште од 2006 година и во неколку наврати се менуваше и дополнуваше⁷⁸. Генерално гледано, овој закон е усогласен со основните принципи утврдени во меѓународното право. Според анализите на Генералниот директорат на Европската унија за надворешна политика, правото на слободен пристап се уште не се имплементира целосно во праксата и повеќе граѓани и организации се соочуваат со потешкотии при користењето на ова право. Според некои анализи, Комисијата за слободен пристап до информации од јавен карактер се уште не е независна и нема доволен капацитет и ресурси да ги извршува своите задачи⁷⁹.

Постојниот Закон за слободен пристап до информации од јавен карактер ги уредува условите, начинот и постапката за остварување на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер со кои располагаат органите на државната управа и другите органи и институции утврдени со закон. Извештајот на ЕК за напредокот за 2015 година укажува на недостигот на казни за институциите кои не се транспарентни кон јавноста:

“Имплементацијата на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер и понатаму е неефикасна и во практиката не се изречени казни за неуспешното споредување”. Со законскиот рок од 30 дена за давање одговор на барањето за информации од јавен карактер, Република Македонија спаѓа во групата земји со најдолги рокови”.

Центарот за граѓански комуникации (ЦГК), македонска истражувачка организација, во 2012 година спроведе истражување за примена на правото за слободен пристап до информации од јавен карактер од страна на новинарите⁸⁰. Во рамките на истражувањето, беше спроведена анкета со стандардизиран прашалник во кој учествуваа 60 новинари од 30 медиуми во земјата, вклучувајќи и 12 ТВ-станици. Покрај тоа, до институциите биле испратени и 40 барања од новинари за пристап до информации од јавен карактер.

Истражувањето покажа дека новинарите не се доволно запознаени со правото за слободен пристап до информации од јавен карактер. Само 50% од анкетираниите новинари беа целосно запознаени со ова право, а 58% никогаш не поднеле барање за пристап до информации од јавен карактер во првите шест години од спроведувањето на Законот. Најголем дел новинари кои поднеле барања за слободен пристап до информации од јавен карактер имале негативно искуство со државните институции. 87% од анкетираниите новинари на чии барања било одговорено, ги оцениле добиените одговори како нецелосни. Два клучни аргумента на новинарите кои ја објаснуваат слабата примена на правото за слободен пристап до информации од јавен карактер се: недостигот на доверба дека институциите ќе ги достават бараните информации и долгите рокови за добивање одговор. Од 40 институции до кои новинарите поднеле барање за информации од јавен карактер, бараната информација ја споделиле околу 38 % од институциите.

Во рамките на ова истражување ЗНМ спроведе слична анкета со новинари (мај 2016 година) и ги праша дали тие некогаш биле одбиени од јавните власти да добијат пристап до информации од јавен карактер потребни за нивно известување. Одговорите на анкетираниите новинари покажаа висок процентот на оние кои никогаш не побарале пристап до информации од јавен карактер (29%), како и на оние кои биле одбиени (28%).

⁷⁸ Закон за слободен пристап до информации од јавен карактер

⁷⁹ Броди, Елда и ост. Слободата на медиумите во Западен Балкан, Генерален директорат за надворешни политики, Европската унија, Брисел: октомври 2014, стр.17.

⁸⁰ Центар за граѓански комуникации. Истражување за примената на правото за слободен пристап до информации од јавен карактер од страна на новинарите. Скопје: септември 2012. Пристапено на септември 15, 2016: <http://www.ccc.org.mk/images/stories/research.pdf>

Табела 2: Барања за пристап до информации од јавен карактер

Барања за пристап до информации од јавен карактер	Број на одговори	Вкупно учество (во %)
Никогаш не сум побарал пристап до информации од јавен карактер	20	29
Побарав пристап до информации од јавен карактер, но никогаш не ме одбиле	4	6
Побарав пристап до информации од јавен карактер и ме одбија	19	28
Не знам	5	7
Одбива да одговори	20	29

Со анкетата спроведена во рамките на ова истражување, новинарите беа прашани и за транспарентноста на различни институции.

Табела 3: Транспарентност на различни институции, во%

%	Нема транспарентност	Мала транспарентност	Одредена транспарентност	Транспарентност во голема мера	Целосна транспарентност	Не знам	Одбива
Парламентот	6	25	31	7	1	4	25
Владата	21	25	21	3	1	4	25
Политичките партии	10	31	28	9	4	1	16
Политичари	9	38	24	9	3	1	16
Правосудство	24	24	25	6	3	3	13
Полиција	12	28	25	16	1	1	16
Војска	10	28	21	10	3	6	25

Најмалку транспарентни институции, според новинарите, се правосудните органи: 48% од новинарите одговориле дека тие воопшто не се или се малку транспарентни. Слична оценка е дадена и за политичарите во генерална смисла (47%), како и за Владата (46%). Потоа следуваат политичките партии (41%), полицијата (40%), војската (38%) и Собранието (31%). Може да се заклучи дека, според новинарите, ниту една државна институција не покажува поголем степен на транспарентност, односно дека во сите државни институции постои тенденција кон затворање или прикривање на информациите.

Позицијата на новинарот во редакцијата, професионалната етика и нивото на цензура

Со испитување на различните аспекти на професионалната, економската и социјалната положба на новинарот, главно преку спроведување на анкета и интервјуа со новинарите, во овој дел од истражувањето беше утврдено дека постојат сериозни ограничувања на новинарските слободи во Македонија, за што несомнено придонесува лошиот економски, социјален и професионален статус. Загрижувачки мал процент на новинари имаат безбедно работно место, социјални и работни бенефиции, платите се ниски и нередовни, а мнозинството новинари заработуваат помалку од просечната плата во Македонија. Покрај ова, постои и голем притисок од сопствениците и менаџерите. Повеќето медиуми се потпираат на финансиската поддршка од владините тела, па оттаму сопствениците и менаџерите посветуваат поголемо внимание на задоволување на желбите на Владата, отколку на создавање квалитетни и независни новинарски содржини.

Б.1 Економската положба на новинарот се злоупотребува за да се ограничи неговата слобода

Нема прецизни статистички податоци за бројот на професионалните новинари во Македонија, ниту за новинарите кои имаат потпишани договори за работа. Не постои регистар на професионални новинари. Во текот на годините, ставот на ЗНМ е дека не треба да има постапка за регистрација, ниту издавање лиценци за новинари во Македонија, поради опасноста Владата да го злоупотреби административниот или законскиот услов за да ја контролира професијата.

ЗНМ има „активни членови» и „придружни членови». Првата категорија се состои од новинари кои извршуваат верификувана професионална новинарска работа во текот на изминатите 12 месеци. Бројот на „активни членови» на ЗНМ, што значи активни новинари кои во текот на претходните 12 месеци работеле во некој медиуми, во декември 2016 година изнесуваше 450 лица. Сепак, базата на податоци на ЗНМ се состои од повеќе од 1000 членови, или поединци кои во одреден момент во текот на изминатите петнаесет години откако постои оваа база на податоци, биле активни новинари и плаќале годишна членарина.

Во отсуство на официјални податоци, бројот на новинарите со потпишани договори за работа во Македонија може да се изведе од други достапни показатели. Така, според податоците за бројот на вработени во медиумите во Македонија, што се објавуваат како дел од редовните (годишни) анализи на пазарот спроведени од регулаторот, во 2015 година, бројот на сите вработени во аудиовизуелните медиуми бил вкупно 3062 лица⁸¹: во јавниот радиодифузен сервис (МРТВ) биле вработени 901 лице, во комерцијалните телевизии 1723, а во комерцијалните радија 438 лица. Од нив, во редовен работен однос биле 2444, а хонорарно биле ангажирани 634 лица. Вкупно 1047 биле новинари, 202 уредници. Од нив, во јавниот сервис биле вработени 239 новинари и 86 уредници, во комерцијалните телевизии 611 новинари и 68 уредници, а во комерцијалните радија 197 новинари и 48 уредници. На оваа вкуп-

на бројка, треба да се додадат проценките за бројот на новинари и уредници во секторот на печатени и во секторот на онлајн информативни медиуми.

Неколку граѓански организации имаат спроведено свои истражувачки проекти за да се истражи големината на заедницата на вработени новинари во Република Македонија, како и квалитативните аспекти на нивниот социјален статус. Еден таков извештај е „Белата книга на професионалните и работничките права на новинарите и медиумските работници» - публикација на Самостојниот синдикат на новинари и медиумски работници на Македонија објавена во 2014 година⁸². Во рамките на ова истражување е опфатен репрезентативен примерок од 300 професионални новинари (само 2% од анкетираниите не беа новинари, односно беа медиумски работници). Истражувањето покажа дека 59% од професионалните новинари имаат полно работно време со работни договори, со сите придружни социјални бенефиции. Процентот на новинари ангажирани со договори на определено работно време е 12%. Просечната должина на таквите договори е 6,4 месеци.

Другите немаат никакви социјални бенефиции затоа што се ангажирани со хонорарни договори - 17% (договори на дело) или немаат потпишано договори, 11%. Ова значи дека повеќе од една четвртина од професионалните новинари во Македонија немаат платени придонеси за социјално осигурување кои произлегуваат од договорите за работа со полно работно време за 2014 година.

„Хонорарно вработување, договор за хонорарец, авторски договори, стажирање ... - ова се само некои од начините на кои медиумите создаваат правно покритие за неисполнување на работничките права на вработеното лице во медиумите и кои произлегуваат од македонскиот Закон за работнички права”⁸³.

И покрај фактот што истражувањето не е спроведено на случаен репрезентативен примерок, резултатите од истражувањето на ЗНМ спроведено во јуни 2016 покажуваат сличен тренд во однос на статусот на вработување на интервјуираните новинари.

81 АААВМУ. Структура на вработените во аудио и аудио-визуелната медиумска индустрија во 2015 година, Скопје: 2015, стр.6. Пристапено на септември 28, 2016: http://www.avmu.mk/images/Struktura_na_vrabortenite_vo_audio_i_audiovizuelnata_mediumska_industrija_vo_2015_godina.pdf

82 Самостоен синдикат на новинари и медиумски работници на Македонија, Бела книга на професионалните и работничките права на новинарите и медиумските работници, Скопје: 2014, стр. 77.

83 Бела книга, стр. 41.

Табела 1: Работен статус на новинарите

Моментален статус на вработување	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Полно работно време	32	46
Скратено работно време	3	4
Хонорарец	1	1
Друго	22	32
Не знам	2	3
Одби	10	14

Само 46% од новинарите имаат договор за вработување со полно работно време, додека другите имаат некој вид договор кој не им ги обезбедува целосно социјалните бенефиции и бенефициите од вработување. Забележливо е дека голем процент (32%) од анкетираниите новинари сметаат дека нивниот работен статус е „друго“, односно она што не спаѓа во ниту една од горенаведените категории и / или е мешавина на неколку од нив. Покрај ова сознание, важно е да се напомене и дека 40% од новинарите се вработени во повеќе од еден медиум/редакција, што беше потврдено од одговорите на следното прашање, кое е прикажано во Табле 2:

Табела 2: Број на работодавачи на новинари

Број на редакции за кои работат	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Една	46	32
Повеќе од една	40	28
Не знам	2	1
Одбива	12	8

Освен ова, речиси секој трет новинар анкетирани од ЗНМ врши други неновинарски работи заради зголемување и/или дополнување на своите приходи.

Табела 3: Платени професионалните активности на професионални новинари кои се надвор од новинарството

Други професионални ангажмани надвор од новинарството	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Да	19	28
Не	48	69
Не знам	0	0
Одбива	2	3

За да се разбере големината и карактеристиките на новинарскиот пазар на трудот, односно степениот до кој се развиени неформалните практики на несигурно (и честопати нелегално) ангажирање новинари во медиумите, ССНМ во 2014 година спроведе истражување за условите под кои работат новинарите во Македонија⁸⁴. Со примерок од над 104 професионални новинари кои беа анкетирани преку структурирано интервју, 77% сметаат дека нивниот тековен новинарски ангажман е несигурен, 33,7% сметаат дека се целосно несигурни, додека 43,3% дека генерално се несигурни. Повеќето од овие новинари се со договори за хонорарни активности. Истражувањето покажа и дека 41,3% од испитаниците сметаат дека нивната социоекономска состојба е влошена во споредба со минатата година, а 34,6% дека е непроменета, но е многу лоша. Со извештајот, исто така, се утврди дека:

“Ефектот на социјална анксиозност и прекувремената хонорарна работа кога ќе се спореди со новинарите од повисок ранг, резултира со недостиг на мотивација, избегнување на истражувачкото новинарство, политички несоодветни теми и импровизација во работата”⁸⁵.

Тешко е да се обезбедат прецизни податоци за приходот на новинарите во различни медиумски сектори, бидејќи не постојат официјални статистички податоци, ниту пак сеопфатни податоци добиени од други истражувања. Државната статистика не располага со податоци за просечниот приход на новинарите и медиумските работници, затоа што тие не се издвоени како посебна категорија во редовните истражувања за платата што ги спроведува Државниот завод за статистика.

⁸⁴ *Работата на прекаријатот во медиумската индустрија*, стр. 65.

⁸⁵ *Ibid*, стр.66

Во анкетата спроведена за потребите на овој проект, беше поставено прашање и за висината на приходите: 32% од анкетираниите новинари изјавија дека заработуваат до 200 евра нето-приход месечно. Со оглед дека просечната месечна исплатена бруто-плата во Македонија за јуни 2016 беше 32,637 илјади денари (529 евра⁸⁶), а просечната нето-плата 22.187 денари (359 евра⁸⁷), тоа значи дека секој трет новинар заработува помалку од една третина од просечната месечна плата во земјата.

Табела 4: Категории на приходи и расходи на новинари

Месечни примања, после оданочување, во МКД	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
0-12,000	32	21
20,000-18,000	16	11
18,000-24,000	18	12
24,000-30,000	9	6
30,000-36,000	3	2
36,000-42,000	3	2
42,000-48,000	0	0
48,000-56,000	0	0
Над 60,000	0	0
Не знам	1	1
Одбива	1	1

Горната табела покажува дека 48% од анкетираниите новинари остварувале приход до 18.000 денари (околу 300 евра) што е под просечната нето-плата во земјата, 18% се во категоријата со просечни приходи (од 300 до 400 евра), 9% заработуваат од 24.000 до 30.000 денари (од 400 до 500 евра), додека 6% имаа приходи од 500 до 700 евра. Само незначителен процент(1%) испитаници се меѓу „високо платените“.

Поголемиот дел од анкетираниите новинари (54%) сметаат дека економската состојба на новинарите се влошила, во споредба со претходниот период, 7% сметаат дека не е променета, а 9% дека е малку подобрена. Само 7% од анкетираниите новинари сметаат дека економската состојба на новинарите е значително подобрена во споредба со претходните години. Временскиот период за споредбата се претходните 5 години (2011-2016).

Табела 5: Мислења за економската состојба на новинарите

Економската состојба на новинарите	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Многу се влоши	21	28
Делумно се влоши	18	26
Не се промени	5	7
Донекаде се подобри	6	9
Многу се подобри	5	7
Не знам	0	0
Одби да одговори	14	22

Показател што укажува на економската положба на новинарите е нивната ангажираност на други работи надвор од редакцијата и од новинарската работа. На пример, 28% од анкетираниите новинари (Табела 3) одговорија дека вршат и дополнителни активности надвор од својата главна професија, а 40% од нив работат за повеќе од еден медиум. На овој начин, тие добиваат средства со кои ги надополнуваат своите основни приходи.

Показател за економската положба на новинарите се и одговорите за должината на нивното работно време: 39% од анкетираниите новинари одговориле дека работното време на новинарите е зголемено во споредба со порано, додека 22% одговориле дека не е променето.

Табела 6: Перцепција на должината на работното време

Просечното работно време на новинарите	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Многу се намали	7	10
Делумно се намали	3	4
Не се промени	15	22
Донекаде се зголеми	12	18
Многу се зголеми	14	21
Не знам	2	3
Одби да одговори	15	22

86 Извор: Државен завод за статистика на Република Македонија: Пристапено на септември 28, 2016: <http://www.stat.gov.mk/>

87 Ibid.

Овие сознанија се потврдуваат и со заклучоците за состојбата со слободата на медиумите во Македонија, објавени во Извештајот на Фридом хаус за слободата на медиумите во Македонија за 2014 година. Имено, оваа меѓународна организација забележува дека новинарите се соочуваат со ниски плати, лоша безбедност на работното место и работни услови, уредувачки притисок од сопствениците, а повеќето медиуми се потпираат на финансиската поддршка од владините субјекти или други бизнис сопственици.⁸⁸

Според Белата книга на ССНМ, оние новинари кои работат во несигурни работни услови и се без основна заштита од Законот за работни односи се повеќе склони да работат дополнително заради обезбедување средства за егзистенција. Овие практики се широко распространети кај македонските медиуми и покрај фактот што овој вид вработување не постои во правниот систем⁸⁹. Јавна тајна е дека хонорарниот ангажман е широко распространета појава во македонските медиуми. Од друга страна, државната трудова инспекција го спроведува законот селективно, поради што бројот на незаштитени новинари е се поголем. Основна карактеристика на оваа група новинари се ниските плати, прекумерниот број работни часови и немањето социјална заштита, што придонесува за нивната социјална и егзистенцијална (економска) несигурност. Истражувањето укажува и на тоа дека голем број хонорарни новинари работат како локални дописници на поголемите медиуми. Покрај ниските плати, оваа категорија новинари, исто така, работи во тешки работни услови:

“Работи во супстандардни услови за работа, со користење на своите средства за работа (компјутери, камери, возила и честопати работат на неколку работни места со цел да преживеат”⁹⁰.

Илустрација за ситуацијата во која се наоѓаат многу новинари е и тоа што малку од нив работат само на една тема за која се специјализирале. Само 15% од анкетираниите новинари одговориле дека во редакцијата се задолжени да покриваат само една област, додека дури 77% немаат еден фокус во новинарските содржини, односно работат на повеќе од една тема.

Табела 7: Новинари и покривање на области

Број на теми и опфатени области	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Една	10	15
Повеќе од една	53	77
Не знам	1	1
Одбива	5	7

Ова покажува дека голем број новинари немаат можност да се специјализираат, односно дека работодавците ги користат новинарите за да покриваат повеќе, понекогаш неповрзани области, или работат на која било приказна или жанр што ќе ги добијат како работна обврска. Мошне честа ситуација е и новинарите, покрај новинарскиот аспект на приказната (содржина), да мора да се грижат и за техничките и административните аспекти на работата. Сопствениците најчесто се стремат да го намалат бројот на вработени во медиумите и не вложуваат во квалитетот на содржини и во професионализација на кадарот. Тоа, генерално, се одразува на општиот кредибилитет на професијата.

Како што е прикажано во табелата подолу, самите новинари сметаат дека нивниот статус влијае и врз перцепцијата на јавноста за новинарската професија. Речиси половина (49%) од анкетираниите новинари сметаат дека кредибилитетот на новинарската професија е мален во текот на изминатите пет години.

Табела 8: Кредибилитетот на новинарството како професија

Кредибилитетот на новинарите	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Многу се намали	17	25
Делумно се намали	17	24
Не се промени	9	13
Донекаде се зголеми	6	9
Многу се зголеми	5	7
Не знам	0	0
Одби да одговори	15	21

⁸⁸ Фридом хаус, Извештај за слободата на печатот, 2014. Пристапено на: 28 септември 2016: <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2014/macedonia>.

⁸⁹ Бела книга на професионалните и работничките права на новинарите и медиумските работници, стр.8.

⁹⁰ Ibid, стр. 8-9.

Б.2 Какво е нивото на уредувачката независност од сопствениците на медиумите и органите на управување?

Според длабинските интервјуа спроведени со експерти, само поголемите медиуми усвоиле процедури и внатрешни акти со кои се уредува внатрешната организација, и според кои маркетинг одделенијата се одвоени од редакцијата. Сепак, и покрај фактот што овие сектори можеби се посебни, тие сепак се мешаат во работата на редакциите и влијаат на начинот на кој известуваат, бидејќи се под контрола на економските и политичките интереси на сопственикот. Интервјуираните експерти и новинари сметаат дека медиумите не известуваат негативно за оние кои огласуваат, а во тој поглед постои особена загриженост поради тоа што Владата користи многу од средствата на даночните обврзници за купување на т.н. „реклами за владините кампањи“ кои во суштина се пропагандни алатки за корумпирање на приватните медиуми. Во суштина, преовладува економскиот интерес на сопствениците, па оттаму истото се претвора во „политичка пропаганда со јавни средства“⁹¹.

Според интервјуираните дури и кога има такви правила во медиумирте за уредувачка независност од сопствениците и менаџерите, тие генерално не се почитуваат во практиката. Медиумите ретко пишуваат критички за големите клиенти, а особено ретко пишуваат критички кон Владата како најголем огласувач кој вложува јавни средства во медиумите.

Според сознанијата, ниту еден од приватните медиуми нема свој посебен етички кодекс. Дobar дел од медиумите се членки на Советот за етика (СЕММ), тело за саморегулација, основано во 2014 година и како такви се обврзале да се придржуваат кон неговиот кодекс. Новинарите кои се членови на Здружението на новинарите на Македонија се придржуваат кон Кодексот за етика на новинарите. ЗНМ има свое саморегулаторно тело - Совет на честа.

Постојат различни директни форми на притисок од сопствениците на медиумите и менаџерите врз новинарите, па дури и закани за губење на работното место и физички закани. Тоа предизвикува најчесто автоцензура кај новинарите. Еден од соговорниците во интервјуата цитираше случај на «закана за отпуштање од работа заедно со закана за отпуштање на роднина, кој е вработен во јавната администрација»⁹².

⁹¹ Сашо Орданоски, интервју од член на тимот на А, јули 13, 2016.

⁹² Анонимно интервју реализирано со новинар во приватен медиум, јули 2016 година

Б.3 Кое е нивото на уредувачката независност на новинарите во ЈРС?

МРТ нема усвоено општ Кодекс за професионално известување, иако тоа е обврска на јавниот сервис утврдена со Статут. Во 2016 година, со поддршка на Британската амбасада и Македонскиот институт за медиуми, изработен е и усвоен Кодекс за етика во известувањето за време на изборни кампањи. Сепак, општите принципи утврдени во овој кодекс се однесуваат и на општите професионални принципи на известување што важат за кој било период.

Со член 14 од Статутот на МРТВ се предвидува дека јавниот радиодифузен сервис треба да обезбеди «... постојана, вистинита, целосна, непристрасна, праведна и навремена информација...»⁹³. Покрај Статутот, МРТВ треба да усвои и 17 други акти, вклучувајќи ја и Уредбата за внатрешната организација, Етичкиот кодекс, итн. Новинарите и редакциите не се независни, односно најчесто се под директни влијанија на уредниците и менаџментот, а во голем број случаи и под влијание на високи функционери од власта. Токму ваквите влијанија беа причина јавниот сервис да биде една од точките на политичките преговори од Пржино. Како резултат од овие преговори се предвиде можноста сто дена пред изборите да се именува нов одговорен уредник на Информативната програма на првиот канал во јавниот сервис, по предлог на најголемата опозициска партија како и дополнителни промени во Изборниот закон со што се преполовуваат казните за медиумите како во однос на почитувањето на условите за работа, така и во однос на начинот на известување за изборната кампања.

Новинарите во јавниот сервис трпат големи притисоци од власта со години наназад. Тоа беше прашање што постојано се нагласуваше како предмет на загриженост и од страна на Европската комисија. На пример, во Извештајот за напредокот за 2015 година, Европската комисија, во контекст на јавниот сервис, особено го нагласува начинот на известување за скандалот со прислушувањето од 2015 година:

„Постои сериозна загриженост за уредувачката независност на МРТВ. Таа обезбеди ограничено известување за откриените прислушувања, а некои од објавените снимки покажаа дека владини претставници им се заканиле на новинарите за безбедноста на нивното работно место доколку не известуваат согласно саканата насока”.⁹⁴

93 Статут на МРТВ, поглавје II, член 14.

94 Извештај за напредокот на Република Македонија за 2015 година.

Б.4 Кое е нивото на уредувачката независност на новинарите во непрофитниот сектор?

Во септември 2016 година во секторот на непрофитните радиодифузери имаше само три⁹⁵ лиценцирани радиостаници во земјата кои се основани при главните универзитети. Тие емитуваат програми наменети за и произведени од студентите.

Голем број медиуми функционираат како регистрирани граѓански организации во областа на онлајн медиумите, но сепак до сега нема посебна анализа за нивната работа и за статусот и независноста на новинарите во редакциите на овие медиуми.

Б.5 Колку слобода имаат новинарите во процесот на производство на вести?

Најголем дел од испитаниците сметаат дека постои широко распространета цензура и автоцензура, како и други форми на притисок кои влијаат врз работата на македонските новинари. Според експертот за медиуми Сефер Тахири⁹⁶, *“многу малку од новинарите јавно ја признаваат цензурата или притисокот, а самоцензурата е широко распространета и претставува главна пречка за новинарот слободно и професионално да ја врши својата работа. Соња Делевска, новинар, го потврдува заклучокот, додавајќи дека “цензурата се признава на јавни собири и во општа смисла, без конкретни примери од реалниот живот”.*⁹⁷

Во рамките на анкетата спроведена за овој проект, беа поставени неколку прашања за нивото на цензурата и влијанието и притисоците што новинарите ги трпат од различни извори.

Табела 9: Влијание на цензурата врз работата на новинарите

Цензура врз новинарите	Број на одговори	Вкупно учество (во%)
Не се релевантни за работа на испитаникот	1	1
Не влијае	6	9
Малку влијае	11	16
Делумно влијае	10	15
Малку влијае	13	19
Екстремно влијателни	13	19
Не знам	0	0
Без одговор	14	21

Како што може да се види од горната табела, само 25% од новинарите сметаат дека цензурата има мало или никакво влијание, а над 55% сметаат дека во одредена мера влијае врз нивната работа во новинарството.

⁹⁵ Извор: Регистар на Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги.

⁹⁶ Сефер Тахири, интервју со член на тимот на ЗНМ, 11 јули 2016.

⁹⁷ Соња Делевска, интервју со член на тимот на ЗНМ, 14 јули 2016.

Табела 10: Влијанието на уредници, медиумски менаџери и сопственици

Потенцијални извори на влијание	Не се релевантни за работа на испитаникот	Не се влијателни	Малку влијателни	Делумно влијателни	Многу влијателни	Екстремно влијателни	Не знам	Одбива
Вашите уредници, претпоставени и главни уредници	3	7	18	28	22	3	0	19
Раководителите на вашата медиумска организација	10	10	19	16	21	3	0	21
Сопствениците на вашата медиумска организација	13	9	21	10	26	3	0	18
Функционери од Владата	1	10	19	21	21	4	0	24
Политичарите општо	1	18	10	26	15	6	0	24
Луѓето од бизнисот	1	18	15	22	10	6	1	26

Кога станува збор за влијанието на различни поединци од непосредното или поширокото опкружување на новинарите, може да се забележи дека главните уредници се тие кои најмногу им влијаат на новинарите во работењето - 53% од испитаниците изјавиле дека тие имаат делумно, големо или екстремно влијание врз нивната работа. Веднаш по нив, доаѓаат политичарите генерално (47%), потоа функционерите од власта (46%), потоа менаџерите на медиумите (40%), па сопствениците на медиумите (39%) и на крајот луѓето од бизнисот (38%). Поединците со кои новинарите не доаѓаат секојдневно во контакт имаат помало влијание врз нивната работа.

Кога одговараат за нивната индивидуална слобода во текот на работата, новинарите даваат поинакви искази од нивните генерални перцепции за различните облици на влијание врз новинарите воопшто

Табела 11: Слобода во изборот на вестите и аголот на приказните

Ниво на слобода во избор на вестите и аголот на приказните	Избор на вестите (во%)	Агол на приказната (во %)
Нема слобода воопшто	3	3
Малку слобода	11	4
Одредена слобода	24	16
Слобода во голема мера	36	39
Целосна слобода	21	32
Не знам	0	0
Одби	6	6

Од 2011 година, ЗНМ внимателно ги следи, евидентира и документира сите случаи на напади врз новинари што се регистрирани, пријавени и/или обработени со или без желба на нападнатите новинари. Во минатите пет години се евидентирани вкупно триесет и три различни случаи (33), од кои 30 биле пријавени и во Министерството за внатрешни работи. Според регистарот на ЗНМ⁹⁸ нападите кон новинарите се во насока на загрозување на нивната безбедност и/или на членови на нивното потесно семејство.

---

⁹⁸ Здружение на новинарите на Македонија, *Анализа на случаите на повреда на правото на новинарите и одговори од институции*, Скопје: јуни 2016 година, стр.1. Пристапено на 28 септември, 2016: http://znm.org.mk/?page_id=1362.

Ц.1 Статистика за безбедност и некажнување

Седум случаи се регистрирани во текот на 2011 и 2012 година, но за потребите на ова истражување ќе се фокусираме на анализа на случаите од последните три години (2013-2016). Во текот на 2013 година не е регистриран ниту еден случај, а во 2014 година се пријавени вкупно пет случаи. Првиот случај за кој постои и судска пресуда е поврзан со присилно одземање на приватна сопственост (камери и снимен материјал) на новинарите Сашка Цветковска (портал ТВ Нова), Марија Митевска (Радио Слободна Европа) и Мери Јордановска (неделник Фокус) од страна на полицаец, а за време на протестите на граѓани во населбата Горче Петров во Скопје. Надлежните институции немаат подигнато обвинение против службените полициски службеници. Според истрагата на Министерството за внатрешни работи, сите 34 полициски службеници кои учествуваа на настанот биле испрашани, но сепак, се уште нема покренато кривична пријава за случајот. Слична е ситуацијата и со новинарот Дехран Муратов, новинар на порталот «ТВ Нова» кому еден полицаец присилно му го одземал мобилниот телефон и му ја избришал снимената содржина од настанот од кој известувал. По формално упатената жалба од ЗНМ, Секторот за внатрешна контрола на МВР го разгледа случајот, но не најде докази и го оспори случајот како неоснован.

Во јули 2014 година, новинарот Исак Рамадани од «Гласот на Америка» беше нападна од страна на учесници на протестите пред Судот во Скопје. Инцидентот бил пријавен во полиција, а во исто време бил снимен и емитуван на националната телевизија ТВ Телма. Идентитетот на напаѓачот е откриен, но се уште нема официјален извештај или информации за преземени активности од релевантните институции. Бесим Ибрахими, новинар на дневниот весник «Лајм», бил уапсен од полицијата со образложение «Учество во толпа која го спречила службеното лице при вршењето на службената должност». После итната интервенција на ЗНМ, новинарот беше ослободен, а обвиненијата повлечени. Важно е да се напомене дека до септември 2016 година ниту еден од петте случаи од 2014 година не се обработени од надлежните органи (обвинителството, полицијата или судовите).

Во периодот од јануари 2015 година до јуни 2016 година се регистрирани многу поголем број напади врз новинари, во споредба со претходните години. Овој период во голема мера се совпаѓа со длабоката политичка криза во земјата, која започна во почетокот на 2015 година со откривањето на сканда-

лот со прислушувањето по кој во текот на пролетта 2015 година следуваа масовни анти-владини протести, кои повторно се активираа во април 2016 година. Во целата 2015 година и во првата половина на 2016 година се регистрирани вкупно 21 случај на напади врз новинари. Битно е и да се напомене, дека ако во претходните години нападите главно беа вербални, во овој период имаше многу поголем број на случаи на физичко насилство врз новинари, негирање на правото на известување и конфискација на имот (најчесто камери и мобилни телефони).

Табела 1: Напади врз новинари во периодот од 2014 до јуни 2016

Тип на случај	2014	2015	2016
Закана / загрозување на сигурноста	0	0	0
Физички напад на новинар / уредник	1	6	3
Присилно одземање на приватна сопственост	2	3	1
Апсење	1	0	0
Вербален напад	1	7	2
Одземено право да известува	0	0	4
Оштетување на приватен имот	0	0	1
Напад на медиум	0	1	1
ВКУПНО	5	17	12

Првите два инциденти во 2015 година биле вербални закани кон новинари: закана со смрт од непознато лица кон новинарот, Борјан Јовановски кој критички пишува за власта и вербална закана кон Дејан Николовски, провладин новинар, уредник на Нетперс, од лидерот на опозициска политичка партија. И двата инциденти се уредно пријавени во МВР, но не е преземена никаква формална активност од страна на институциите за ниту еден од овие случаи.

На 6-ти мај, за време на анти-владините демонстрации во Скопје, новинарот Бојан Шашевски од порталот «www.mkd.mk», бил физички нападна од полицајци пред зградата на Владата. Иако репортерот се обидел да го пријави инцидентот два дена откако се случил, полициските службеници кои работат во надлежната полициска станица тоа не му го дозволиле.

Во текот на мај 2015 година, беа пријавени уште неколку напади. На 14 мај, приватното возило на новинарот Бранко Тричковски, остар критичар на македонската влада, беше запалено пред неговата куќа од непознати лица. Неколку дена подоцна, Министерот за економија Беќим Неџири му упати смртни закани на Насер Селмани, претседателот на ЗНМ. На 23 мај, новинарот Саше Ивановски, кри-

тичар на Владата, беше претепан од непознати лица пред неговиот дом. Сите овие напади се врз новинари кои се жестоки критичари на партиите на власт. Но, на 7 мај, беше евидентиран и напад против новинар, кој ја поддржува Владата: уредникот на весникот Вечер, Ивона Талеска била физички нападната од непознати сторители.

Во јули 2015 година беа пријавени најмногу инциденти и напади врз новинари. На 11 јули 2015 година, персоналот на обезбедувањето на Министерот за финансии, Зоран Ставревски, насилно му ја одземал видео-камерата на Саше Ивановски-Политико, главниот и одговорен уредник на порталот «Мактел» и ги избришале сите видео-снимки и фотографии од министерот Ставрески и од поранешната министерка за внатрешни работи Гордана Јанкуловска. Инцидентот се случил за време на церемонијата на отворањето на фестивалот «Охридско Лето». Четири дена подоцна, истиот новинар бил физички нападнат од друг висок функционер на Владата. На 15 јули 2015 година, заменик-премиерот Владимир Пешевски физички го нападна Саше Ивановски-Политико кој му се приближил на заменик премиерот за да му постави прашања во врска со политичкиот договорот од Пржино. Целиот инцидент беше снимен на камера, а потоа и објавен на интернет. Институциите не покренале формална постапка за ниту еден од овие инциденти. Покрај ова, ниту еден од претставниците на Владата кои се вклучени во инцидентите не поднесе какви било политичка одговорност и покрај фактот што и двата инциденти имаа голем публицитет, а еден од нив беше дури и видео документиран. Последниот инцидент што беше пријавен во јули е уште еден физички напад врз новинар. Сопственикот на веб-порталот «Доказ», Марјан Стаменковски беше брутално претепан пред кафе бар лоциран во Општина Скопје, при што добил сериозни повреди на главата. Откако му била укажана помош во локалната болница, тој го пријавил нападот во полициска станица. Како и во другите случаи, институциите не преземаа никакви истражни активности за да се откријат и да се осудат сторителите.

Трендот на отворени напади врз новинарите продолжи и во 2016 година. Овој извештај ја опфаќа само првата половина од годината, од јануари заклучно со јуни. Првиот инцидент, од март 2016 година, беа вербални закани од претставници на владејачката политичка партија (ДУИ) кон Мухамед Зекири, уредник на националната кабелска телевизиска станица «ТВ Шења». Истиот месец, март 2016, Уставниот суд на Република Македонија без никакво објаснување им забрани на новинарите да известуваат од седницата, на која се оценуваше уставноста на Законот за помилување. Според правилникот на Уставниот суд, седниците се одржуваат зад затворени вра-

ти само кога објавувањето информации за темите на расправа може да го загрози државниот интерес. Друг инцидент се случи во една помала општина во Македонија, кога новинарот Јане Мамучевски кој работи за порталот «Малешевски Весник», по налог на градоначалникот на Берово бил протеран од седницата на Советот на општина Берово. Според новинарот, слични мотиви стојат и зад инцидентот во кој е оштетено неговото приватно возило.

Една група новинари и фоторепортери биле физички нападнати од полицијата при следењето на протестите против одлуката на Претседателот на Република Македонија за амнестија на политичари против кои беа поведени постапки за инволвираност во скандалот со прислушувањето, што се одржаа пред канцеларијата на Претседателот во центарот на Скопје. Полицаец со пендрек го удри новинарот Горан Наумовски од веб-порталот «Плусинфо» и му нанесе тешка повреда на главата, при што новинарот се онесвестил. На истиот настан, фоторепортерот Огнен Теофиловски од «Вест», Наќе Батев од «Вечер» и Борче Поповски од «Слободен Печат», како и Томислав Георгиев од неделникот «Фокус», биле нападнати од полициски службеник и покрај тоа што имале соодветни ознаки како професионални фоторепортери.

Во еден инцидент биле вклучени и странски новинари кои сакале да известуваат од Македонија. На тројца новинари од бугарскиот весник «24 Часа» не им било дозволено да ја преминат државната граница и да влезат во Република Македонија на граничниот премин «Деве Баир» во април 2016 година. На 21 април, Владимир Бошковски, камерман вработен во ТВ станицата «Мега» од Битола бил физички нападнат за време на протестите организирани од опозицијата. Го турнале, вербално го нападнале и му наредиле да го прекине снимањето на настанот. Еден ден подоцна, на 22 април 2016 година, уште еден новинар од Битола бил нападнат: Петар Ставрев бил физички нападнат од познат напаѓач при известувањето за протестите против градоначалникот на општина Битола. Во овој случај, откако новинарот бил физички нападнат, полицијата интервенирала.

На новинарката Вања Мицеска од националната радио-станција «Канал 77» и било ускратено правото да го следи собирот на граѓанското движење ГДОМ. Некои од учесниците употребиле физичка сила врз неа и забраниле да го фотографира настанот. За одбележување е што инцидентот настанал во присуство на локален полицаец, кој не само што не ја заштитил, туку и побарал од новинарката да го напушти протестот.

Ц.2 Дали државните институции и политичките актери преземаат одговорност за заштитата на новинари

На 17 јули 2016 година, двајца членови на обезбедувањето на поранешниот премиер и лидер на владејачката партија ВМРО-ДПМНЕ, Никола Груевски, влегле во дворот на «Телевизија 21» и ги избришале снимките од мобилниот телефон на новинарот Кристијан Ландов, кој претходно го имал снимено поранешниот премиер на јавно место. Иако целиот настан беше регистриран од безбедносните камери на телевизијата, официјалниот став на полицијата беше дека таков инцидент воопшто не се случил. Дали државните институции и политичките актери преземаат одговорност за заштита на новинарите?

Од вкупно 33 инциденти кои се опфатени со овој извештај, 31 беа пријавени до соодветните институции. Според сознанијата на ЗНМ, во ниту еден случај нема судска завршница против сторителите.

Освен регистарот на напади на новинари од ЗНМ, сличен регистар или механизам за следење и превенирање на напади кон новинари, не се води од ниту една јавна институција, вклучувајќи го судот и обвинителството. Освен тоа, има недостаток на соработка од страна на државните институции кон новинарите на прашања поврзани со нивната безбедност.

И покрај формалните и декларативни заложби за слобода на печатот, ниту еден политичар досега не сносел какви било последици поради закана или напад врз новинар и покрај фактот што пет политичари беа директно вклучени или поврзани со вакви напади. Според сознанијата на ЗНМ, досега не се преземени дисциплински мерки против ниту еден од сторителите.

Ова создава атмосфера на неказливост на насилиството кон новинари и ја ограничува слободата на медиумите во земјата, што е наведено и во извештајот на ЕК за напредокот на Македонија за 2015 година⁹⁹.

„Во 2015 година имаше неколку извештаи за заплашување и малтретирање на новинари, два извештаи за нанесена материјална штета и две смртни закани за новинари. Новинарите продолжуваат да информираат за општа клима на самоцензура, а со објавувањето на прислушуваниите телефонски разговори се потврди дека веќе неколку години голем број новинари биле незаконски следени,»

Исто така, важно е да се напомене и дека од содржината на снимените разговори многу новинари открија дека биле незаконски следени од тајната полиција¹⁰⁰. Како што пишува во Извештајот на ЕК, некои од прислушуваниите разговори укажаа на тоа дека медиумите биле под директен или индиректен владин притисок за тоа како да известуваат. Преку објавата на овие снимки од страна на најголемата опозициска политичка партија, јавноста беше во можност да слушне како од страна на високи претставници на владејачката партија и државни функционери и министри се врши директен притисок на главните уредници во најголемите приватни медиумите да влијаат врз уредувачката политика.

⁹⁹ Извештај на Европската Комисија за напредокот на Поранешната Југословенска Република Македонија за 2015 година, Брисел, 2015, стр. 21.

¹⁰⁰ Ibid стр.57.

Ц.3 Дали кривичниот и граѓанскиот судски систем ефикасно се справува со законите и насилството врз новинарите?

Не постојат посебни институции како што е посебен суд или обвинителство кои би работеле во насока на намалување на трендот на политиката на некажување на нападите кон новинарите. Исто така, не е познато дека постојат посебни процедури во рамки на државните институции кои предвидуваат како да се справува државата со напад на жени новинари.

Кривичниот и граѓанскиот судски систем не обезбедува ефикасна законска заштита на новинарите во текот на нивната професионална работа. Новинарите не уживаат посебен статус и се третираат како и секој граѓанин пред Кривичниот законик. Освен ова, оние неколку предмети кои се покренати од страна на јавното обвинителство за случаи каде има напад на новинари се уште остануваат без никаква судска разврска. Би било можеби разбирливо ако министерството за внатрешни, јавното обвинителство и судот не можат дел од оние 33 случаи на напади да разрешат, но во услови кога ниту еден од овие случаи, нема судска разврска, станува јасно дека во Македонија е присутна политика на некажливост на насилството против новинари.

Покрај ова, претставниците на Владата и политичките актери не дејствуваат во ситуациите во кои новинарите се нападнати или заплашени. Тие не само што не покажуваат политичка волја да го решат ова прашање, туку и самите придонесуваат кон креирање на ваквата состојба каде како последица на тоа новинарите се изложени на притисок при извршување на својата работа правилно и професионално.

Прилог

Листа на интервјуирани лица

Име	Анонимен (Д/Н)	Позиција/Организација	Датум на интервјето
Сашо Орданоски	Не	Новинар, Независен експерт за медиуми	13 јули, 2016
Др. Марина Тунева	Не	Извршен Директор на Советот за медиумска етика во Македонија	15 јули 2016
Др. Жанета Трајковска	Не	Извршен Директор на Високата школа за новинарство и односи со јавноста	13 јули, 2016
Др. Сефер Тахири	Не	Професор, Независен експерт за медиуми	11 јули, 2016
Новинар	Да	Новинар во телевизија	12 Јули 2016
Соња Делевска	Не	Новинар во дневниот весник Вест	14 јули 2016
Новинар	Да	Новинар во радио	20 јули, 2016
Новинар	Да	Новинар во телевизија	14 јули, 2016
Новинар	Да	Информативен портал	11 јули 2016
Зоран Фиданоски	Не	Член на Советот на Агенцијата за медиуми (медиумски регулатор)	12 јули 2016
Тодор Пендаров	Не	Член на службата за односи со јавноста во рамките на Собранието на Република Македонија	12 август 2016

Библиографија

Правни документи:

Закон за аудио и аудио-визуелни медиумски услуги на Република Македонија. *Службен весник на Република Македонија* 184/12, 13/14, 44/14, 101/14, 132/14 и 142/16.

Законот за граѓанска одговорност за клевета и навреда. <http://www.pravo.org.mk/documentDetail.php?id=6426br.143/2012>.

Закон за изменување на Законот за медиуми на Република Македонија. *Службен весник на Република Македонија* 13/14.

Закон за изменување на Законот за медиуми на Република Македонија. *Службен весник на Република Македонија* 13/14.

Закон за јавни набавки на Република Македонија, *Службен весник на Република Македонија* 136/07, 130/08, 97/10, 185/11, 15/13, 148/13, 160/13, 28/14, 43/14, 130/14, 180/14, 78/15, 192/15, 27/16, 120/16.

Закон за медиуми на Република Македонија. *Службен весник на Република Македонија* 184/13 и 13/14.

Закон за слободен пристап до информации од јавен карактер, Службен весник на Република Македонија, 13/06, 86/08, 6/10, 42/14, 148/15, 55/16.

Изборен законик на Република Македонија. Службен весник на Република Македонија 40/06, 136/08, 148/08, 155/08, 163/08, 44/11, 51/11, 54 / 11.142 / 12, 31/13, 34/13, 14/14, 30/14, 196/15, 35/16, 97/16 и 99/16.

Предлог-Законот за информативни кампањи и публицитет за јавните институции. Пристапено на септември 14, 2016: http://www.mioa.gov.mk/files/pdf/dokumenti/zakoni/Predlog-Zakon_za_reklamiranje_mioa.pdf.

Статут на МРТВ, поглавје II, член 14

Устав на Република Македонија. Службен весник на Република Македонија. Уставот беше донесен и прогласен од страна на Собранието на Република Македонија на 17 ноември 1991 година во Скопје. Објавен во “Службен весник на РМ” број 52 на 22 ноември, 1991 година. Составен дел од Уставот се Амандманите I и II, објавени во “Службен весник на РМ” бр. 1 на 10 јануари 1992 година; Амандманот III, кој е објавен во “Службен весник” бр. 31 на 02 јули 1998 година; Амандманите IV-XIII, објавени во “Службен весник на РМ” бр. 91 на 20 ноември 2001 година; Амандманот XIX, објавен во “Службен весник на РМ” број 84 на 30 декември 2003 година и Амандманите XX-XXX, објавени во “Службен весник на РМ” број 107 на 09 декември 2005 година. Покрај овие, се усвоија уште два амандмани, вкупно XXXII Бр.07-2055 / 1 од 12 април 2011 година.

Документи за политики:

Европска Комисија. Извештај за напредокот на Република Македонија 2014, Брисел: октомври 2014. Пристапено на септември 14, 2016: http://www.sep.gov.mk/data/file/Progres%20Report%202014/Izvestaj%20MK_PROV_10_10_2014.pdf.

Европска Комисија. Извештај за напредокот на Република Македонија 2015, Брисел: октомври 2015. Пристапено на септември 14, 2016: http://www.sobranie.mk/content/%D0%9D%D0%A1%D0%95%D0%98/PR2015_Ail_CK_FF_MK_16.11.2015.pdf.

Европската комисија. Стратегијата за проширување и главните предизвици 2014-15. Брисел: октомври 2014. Пристапено на септември 14, 2016: http://www.sep.gov.mk/data/file/Progres%20Report%202014/Izvestaj%20MK_PROV_10_10_2014.pdf.

Европската радиодифузна унија. Финансирање на јавниот сервис медиуми, 20 ноември 2013. Пристапено на: септември 14, 2016: <http://bit.ly/1V4qCtm>.

ОБСЕ, Правна анализа на медиумските и аудиовизуелните нацрт-закопи. Пристапено на септември 14, 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03.pdf>.

План за итни демократски реформи, Скопје: јуни 2016. Пристапено на: септември 14, 2016: http://respublica.edu.mk/attach/BP1_ENG_FINAL_08.07.2016.pdf.

Совет на Европа, Мислење на Генералниот Директорат за човекови права и владеење на правото, Предлог-законот за медиуми и аудиовизуелни медиумски услуги на «поранешната југословенска Република Македонија» Стразбур: мај 2013. Пристапено на септември 14, 2016: <http://mdc.org.mk/wp-content/uploads/2013/06/Opinion-of-the-Council-of-Europe-on-Macedonian-Draft-Law-on-Media.doc>.

Совет на Европа (Комитетот на министри), Препорака (96) 10 од Комитетот на Министри за гарантирање на независноста на јавниот радиодифузен сервис, Стразбур: септември, 1996. Пристапено на септември 14, 2016: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168050c770>.

Совет на Европа (Комитетот на министри), Препораката на Советот на Европа (2000) 23 на Комитетот на Министри до државите членки за независноста и функциите на регулаторните тела за радиодифузниот сектор, Стразбур: декември 2000 година. Пристапено на септември 14, 2016: [https://www.ebu.ch/files/live/sites/ebu/files/Publications/Reference%20texts/CoE%20-%20Media%20Freedom%20and%20Pluralism/REF%20COE-CM-Rec\(2000\)23.pdf](https://www.ebu.ch/files/live/sites/ebu/files/Publications/Reference%20texts/CoE%20-%20Media%20Freedom%20and%20Pluralism/REF%20COE-CM-Rec(2000)23.pdf)

Совет на Европа, Мислење на Генералниот Директорат за човекови права и владеење на правото, Стразбур: мај 2013. Пристапено на септември 14, 2016: <http://mdc.org.mk/wp-content/uploads/2013/06/Opinion-of-the-Council-of-Europe-on-Macedonian-Draft-Law-on-Media.doc>.

Фридом хаус. Извештај за слободата на печатот, 2015. Пристапено на: септември 14, 2016: <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2015/macedonia>.

Фридом хаус, Извештај за слободата на печатот, 2014. Пристапено на: 28 септември 2016: <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2014/macedonia>.

Публикации

АААВМУ, Анализа на пазарот на аудио и аудио-визуелни медиумски услуги за 2014, Скопје: 2015. Пристапено на 28 септември 2016.

АААВМУ, Анализа на пазарот на аудио и аудио-визуелни и медиумски услуги за 2014, Скопје: 2015. Пристапено на септември 14, 2016: http://www.avmu.mk/images/Analiza_na_pazarot_na_AVMU_za_2014_godina.pdf

АААВМУ, Анализа на пазар на радиодифузната дејност за 2013, Скопје: 2014. Пристапено на септември 14, 2014: http://www.avmu.mk/images/Analiza_na_pazarot_2013.pdf.

Димишковска Гроздановска Љубица, Земји во транзиција 2012: Република Македонија, Фридом хаус: 2016. Пристапено на септември 15, 2016: <https://freedomhouse.org/report/nations-transit/2012/macedonia>.

Здружението на новинарите на Македонија, Анализа на случаи на клеветата и навреда, Скопје: септември 2015 година Пристапено на: септември 15, 2016: http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/sites/default/files/Defamation%20and%20insult%20assessment%20ENG%20Sep%202015_1.pdf.

Здружение на новинарите на Македонија. Измени и дополнувања на предлог-закони, Скопје 2013. Пристапено на септември 14, 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03-19.08.2013.pdf>.

Здружение на новинарите на Македонија. Забелешки за нацрт-законот за медиуми и аудиовизуелни услуги, Скопје: 2016. Пристапено на септември 14, 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03-2013.pdf>.

Здружение на новинарите на Македонија, Проценка на медиумски систем на Македонија, Скопје: 2015. Пристапено на 14 септември 2016: <http://znm.org.mk/wp-content/uploads/2016/03/Assesment-media-pe-formите-Sep-2015-ENG.pdf>.

Самостоен синдикат на новинари и медиумски работници на Македонија, Работата на прекаријатот во медиумската индустрија, Скопје: 2014.

Центарот за граѓански комуникации, Истражување за примената на правото за слободен пристап до информации од јавен карактер од страна на новинарите, Скопје: септември 2012. Пристапено на: септември 15, 2016: <http://www.ccc.org.mk/images/stories/research.pdf>.

Онлајн текстови:

АААВМУ: <http://www.avmu.mk/>.

АААВМУ. егистарот на ТВ станици. Пристапено на септември 14, 2016: http://avmu.mk/index.php?option=com_content&view=article&id=1146&Itemid=342&lang=mk.

АААВМУ. Трет јавен состанок на Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги во 2014 година, добиени ставови и мислења и став на Агенцијата, Скопје: 2014, Пристапено на септември 14, 2014: http://www.avmu.mk/index.php?option=com_content&view=article&id=1246%3Ajaven-povik&catid=94%3A2013-03-04-09-53-19&Itemid=427&lang=mk.

Апостолов Владо, Јордановска Мери и Сашка Цветковска. «Новите медиуми жетвата на рекламирање влада се комбинираат». НоваТВ, 5 декември, 2014. Пристапено на септември 14, 2016: <http://novatv.mk/nova-mediumska-zhetva-vo-vladiniot-reklamen-kombajn/>.

Влада на Република Македонија, Податоци за матрица на информирање на граѓани. Пристапено на септември 15, 2016: <http://vlada.mk/node/9241>.

Димитров Костадин „Ниски удари за членство или за моќ» Дојче Веле, Јули 10, 2013: Пристапено на: Септември 15, 2016: <http://www.dw.com/mk>.

“Договор меѓу четирите политички партии од 20 јули 2016 година”, ЕЕАК, Последен пат променето: јули 20, 2016: http://eeas.europa.eu/delegations/the_former_yugoslav_republic_of_macedonia/press_corner/all_news/news/2016/2016-07-20_agreement_en.htm.

Државен завод за статистика на Република Македонија. Статистика за пазарот на труд. Пристапено на септември 28, 2016: <http://www.stat.gov.mk/>.

“Законот за медиуми: Новинарите беа поделени по прашањето кој е новинар”, Telegraf.mk. Последен пат е изменета: јули 30, 2016: <http://www.telegraf.mk/aktuelno/makedonija/ns-newsarticle-19945-zakon-za-mediumi-novinarite-se-podelija-za-prasanjeto-koj-e-novinar.nspх>.

“Заедничка изјава на медиумските организации во Македонија “, Здружението на новинарите на Македонија, Последен пат е изменета: декември 27, 2016: <http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/en/node/524>.

“Заеднички протест на ЗНМ и Синдикатот: Казни за медиумите од Изборниот законик скандалозна”, ТераТВ. Последен пат е изменета: ноември 20, 2015 <http://tera.mk/znm-i-ssnm-kaznite-za-mediumite-od-izborniot-zakonik-se-skandalozni/>.

ЗНМ: <http://znm.org.mk/>.

“ЗНМ ја напушти конференцијата на министерот Томовска”, Здружението на новинари на Македонија. Последен пат е изменета: јули 4, 2016: <http://znm.org.mk/?p=2460>.

Лидерска средба утре во 13 часот, Мета.мк. Последен пат е изменето: август 30, 2016: <http://meta.mk/en/leaders-meeting-tomorrow-at-13-00/>.

Марулич Јаков Симона, «Македонските новинари ќе бараат правдата во Стразбур» БалканИнсајд, јуни 5, 2014. Последен пат е изменета: септември 15, 2016: <http://www.balkaninsight.com/en/article/macedonia-journalists-to-seek-justice-in-strasbourg>.

Мицевски, И., Трпевска, С. и Трајкоска, Ж, Медиумите на заедниците кои не се мнозинство во Република Македонија, Скопје: 2013.

На тројца бугарски новинари им бил забранет влез во Македонија, Плусинфо, последно променето на април 18, 2016: <http://plusinfo.mk/vest/66847/-na-trojca-bugarski-novinari-im-bil-zabranet-vlez%20-vo-Makedonija>.

Никодиновска Весна. «Следење на Законот за аудио и аудио-визуелни медиумски услуги во Македонија: Транспарентност на регулаторот е зајакната, но не се спроведува целосно». Југоисточна-Европска медиумска опсерваторија 2015. Пристапено 14 Сеп, 2016: <http://mediaobservatory.net/radar/transparency-regulator-strengthened-not-fully-implemented>.

“Партиите нема да се откаже од својата контрола врз медиумите”, Здружението на новинарите на Македонија, Последен пат променето: јули 21, 2016: <http://znm.org.mk/?p=2517&lang=en>.

Партицип. Учество на медиумите и слободата на изразување во Западен Балкан и Турција: Утврдување на фактите и определување на обемот на студијата, Фрајбург: април 2013. Пристапено на: септември 16, 2016: <http://www.speakup2conference.eu/files/cms1/wbt-media-study635062109588840375.pdf>.

“Повик за солидарност за новинарите на македонскиот неделник” Фокус “,” Здружението на новинари на Македонија. Последен пат е изменета: октомври 8, 2016 година: <http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/en/node/805>.

ССНМ: <http://ssnm.org.mk/?lang=en>.

“Судот пресудата на Фокус во спротивно на законот за клеветата”, Здружението на новинари на Македонија. Последен пат е изменета: септември 30, 2014: <http://www.znm.org.mk/drupal-7.7/en/node/797>.

„Средба на ССНМ со Ванхауте”, Телма ТВ, Последно променето на: ноември 19, 2015: <http://telma.com.mk/vesti/ssnm-na-sredba-so-vanhaute>.

Харвинен Хеини. «Македонско истражувачко списание казнето за клеветата», членот на ЕДРИ, октомври 22, 2014. Пристапено на: септември 14, 2016: <https://edri.org/macedonian-investigative-magazine-fined-in-defamation-case/>.

